

ЛИСТ УЧЕНИКА ГИМНАЗИЈЕ „РУЂЕР БОШКОВИЋ“

СОКОЛСКЕ НОВИНЕ

Број 38, јун 2022, година XIX

Број 38, јун 2022, година XIX

Impresum

Издавач: Гимназија „Руђер Бошковић“

Извршни директор: Дијана Штулић

Главни и одговорни уредник: Катарина Урошевић

Ликовни уредник: Зоран Мишић

Лектор: Катарина Урошевић

Редакција: Ангелина Лужајић, Душан Бајец, Маша

Алвировић, Анастасија Рајковић, Павле Матић,

Анђела Вучковић, Дора Будеч, Елена Ђајић,

Перина Турк, Теа Вуксановић, Марко Обрадовић,

Александра Белић, Никола Урошевић, Катарина

Ћетковић, Лука Јанковић, Јана Карановић, Андреа

Бабић, Николина Пашагић, Стефан Суботић,

Божидар Василић, Филип Димитријевић, Миа

Трифунковић, Наталија Матић, Нађа Романдић,

Дамир Омрчен, Ана Динић, Милена Павловић,

Милица Скочајић, Нена Шурлан, Јелена Безаревевић,

Дарко Милетић, Азра Љујић, Ива Спасић, Марина

Миловановић, Сузана Амановић и Ивана Голац.

Насловна страна: Јан Нестеренко IIБ

Дизајн: www.printandscreen.rs

Штампа: Алфа Граф НС, Нови Сад

САДРЖАЈ

АКТУЕЛНОСТИ, КУЛТУРА, ЈАВНИ ЧАС, ИНТЕРВЈУ, ПЕРО КИЧИЦА, ГРАЂАНИН СВЕТА, ЕКОЛОГИЈА, СПОРТ, МАТУРАНТИ, ПСИХОЛОШКИ КУТАК, ПУТОПИСИ, КЛИКЕРИ, ДА ЛИ СТЕ ЗНАЛИ, АЛТРУИСТА, ДР КУТАК, МУР КУТАК, БИСЕРИ, ЛИНГВИСТИЧКИ КУТАК, ДРАМСКИ КУТАК, ЗА И ПРОТИВ, РЕЧ УРЕДНИКА

МИСИЈА ШКОЛЕ

Ruđer Bošković School inspires learners to become honourable, principled, knowledgeable and caring individuals, capable and willing to make considerable contribution to a local and a world-wide community.

Руђер Бошковић школа инспирише ученике да постану часни, принципијелни, образовани и обзирни људи способни и вољни да дају значајан допринос локалној и светској заједници.

РЕКЛИ СУ...

– Београд није у Београду, јер Београд, у ствари и није град – он је метафора, начин живота, угао гледања на ствари. Момо Капор

– Ко је имао среће да се јутрос пробуди у Београду, може се сматрати да је за данас довољно постигао у животу. Свако даље инсистирање на још нечему, било би нескромно. Душко Радовић

– Посебно сам импресиониран ведром и топлом атмосфером Београда. Самјуел Бекет

– Београд је у кажипрсту кад позивамо 011. Београд је у изразу без везе, ма на ком се континенту изговорио. Београд је расут на све четири стране света. Чезнем да једног дана сви ови Београђани буду на окупу. Момо Капор

– Данас, град је преплављен супротностима и културом: с једне стране шљунковит, сив и сиров, а са друге спокојан, калдрмаст и тих. У исто време је место за кулирање, као и за узбуђења. New York Times

Небо над Београдом

– „Небо је над Београдом пространо и високо, променљиво а увек лепо; и за зимских ведрина са њиховом студеном раскоши; и за летњих олуја када се цело претвори у један једини тмурни облак који, гоњен лудим ветром, носи кишу помешану с прашином панонске равнице; и у пролеће кад изгледа да цвате и оно, упоредо са земљом; и у јесен кад отежа од јесењих звезда у ројевима. Увек лепо и богато, као накнада овој чудној вароши за све оно чега у њој нема и утеха због свега што не би требало да буде.“

Иво Андрић

– „Ако човек привремено, за овај тренутак, занемари основни задатак који има у Београду, а то је сачувати голи живот на пешачким прелазима и тротоарима, преостаје му онај тежи: да се сачува од исповести познатих и непознатих људи.“

Борислав Пекић

– „Нема града на свету око кога су се јагмили толики народи, под чијим су се бедемима водиле толике битке, који је толико пута мењао власника и педесет пута уништаван да би се свих педесет пута поново из историјског гроба подигао – као што је наш Београд. Па зар та чињеница што је тај град српски ни најмање о Србима не говори?“

Борислав Пекић

– „Они данас који воле и познају овај град, не познају га на основу онога што су у њему видели или дотакли. Његов највећи и можда најлепши део је онај који је нетрагом нестао, па га више никада нећемо видети, снимити или додирнути. Али, историји припада и онај њен нестали део, који се више никада неће моћи реконструисати, онај део историје који се налази у нама, а не у свету око нас.“

Милорад Павић

ПОСЕТА АМБАСАДОРА МЕКСИКА

У уторак 22.3.2022. школу „Руђер Бошковић“ посетио је Његова екселенција амбасадор Мексика у Србији господин Carlos Félix Sorona. Након обиласка школе и кабинета за шпански језик, амбасадор је гимназијалцима одржао предавање о Мексику, историји, култури и обичајима. После предавања, ученици су имали прилику да постављају питања и да пренесу своја искуства и доживљаје са својих путовања у Мексико. Надамо се да је ово почетак једног лепог дружења и сарадње наше школе са амбасадом Мексика, а већ је било говора и о наредном сусрету као и о активностима за Дан мртвих у новембру ове године. Уз захвалност и поздраве који су нам стигли из овог дипломатског представништва након предавања, жељно ишчекујемо наредне сусрете и заједничке активности.

БЕЗБЕДНИ НА ИНТЕРНЕТУ И ДРУШТВЕНИМ МРЕЖАМА

Радујемо се свакој посети наше драге гошће Катарине Јонев Ђираковић, стручњака за сајбер безбедност, зато што сваки пут научимо нешто ново и корисно о безбедном коришћењу друштвених мрежа и нових технологија.

Прошле недеље Катарина Јонев је одржала два предавања за ученице наше школе.

Катарина је аутор књиге „Безбедност деце на интернету и друштвеним мрежама“ која се бави промовисањем сигурне употребе интернета и друштвених мрежа међу децом и младима као и пружањем смерница родитељима како да разумеју и укажу деци на потенцијалне опасности које вребају из виртуелног простора.

НАГРАДА ШКОЛИ

Интернационални образовни систем „Руђер Бошковић“ добио је јединствено признање „Печат – 99 најуспешнијих“ за компаније које су успехом обележиле претходну годину. „99 најуспешнијих“ је пројекат свеобухватне анализе најуспешнијих представника домаће привреде, као путоказ квалитетног пословања у Србији. Интернационални образовни систем „Руђер Бошковић“ нашао се на трећем месту у категорији 99 најуспешнијих компанија у Србији у области образовања.

УПОТРЕБА И ЗЛОУПОТРЕБА МЕДИЈА

Новинар Александар Тимофејев је у среду 23. фебруара одржао предавање групи ученика друге и треће године гимназије. Тема предавања је била „Употреба и злоупотреба медија“. Тимофејев је, на основу свог огромног новинарског знања и искуства, осмислио интересантно и ученицима корисно предавање, које је за циљ имало подизање нивоа свести о медијској писмености. Ученици су са пуном пажњом слушали гостујућег предавача, али и активно учествовали кроз питања која су постављали и одговоре које су били позвани да дају на постављена питања.

БРАВО ЗА ФИЛИПА!

Ученик другог разреда, Филип Димитријевић, учествовао је на општинском такмичењу из математике и освојио прву награду. Пласирао се и на градско такмичење. Све честитке и срећно!

PERSONAL PROJECT

Ученик другог разреда, Филип Димитријевић, уручио је сертификате полазницама свог курса италијанског језика у оквиру Personal project-а, које је самостално осмислио и направио. Ово је уједно означило и крај његовог пројекта.

КО ПЛАЋА ЦЕНУ НЕПЛАЋЕНОГ КУЋНОГ РАДА

У Гимназији „Руђер Бошковић“ за Међународни дан жена припремили смо изложбу посвећену подели кућних послова под називом „Ко плаћа цену неплаћеног кућног рада“. Изложба је одржана 8. марта и посетили су је ученици и ученице, наставници и наставнице гимназије и основне школе.

Приступили смо овој релевантној теми из истраживачке перспективе, укључили смо искуства, популарне културе, историјског контекста и актуелних пракси родитељства и одржавања домаћинства.

Честитамо учесницима и учесницама на успешној изложби!

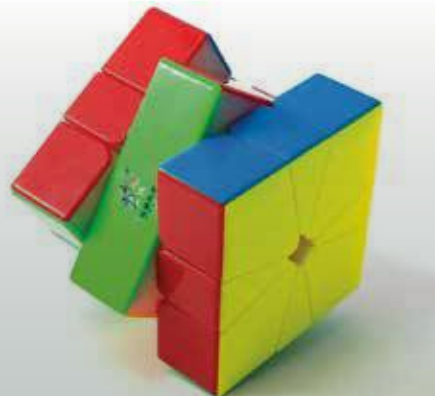

ЛУКА ЈАНКОВИЋ ПОНОВО ОБАРА РЕКОРДЕ

Лука Јанковић IIб је поново оборио национални рекорд и заузео 24. место у Европи у слагању коцке square 1. Овај резултат позиционирао је Луку у првих сто на свету у слагању Рубикове коцке.

Свака част, Лука!

RUDER OSM. 2001
BOŠKOVIĆ
RUDER BOŠKOVIĆ SCHOOL

NAŠE ZVEZDE

Luka Janković

Matematika

2. mesto
Državno takmičenje 2021.

1. mesto
Nacionalni rekord u slaganju
Rubikove kocke 2022.

WWW.OSBOSKOVIC.EDU.RS/NASEZVEZDE

НАВАК АКАДЕМИЈА – ЖИВОТ ЗА МЛАДЕ ВОЗАЧЕ

Ученици четвртог разреда гимназије посетили су НАВАК возачку академију у понедељак 11. априла и прошли обуку под називом „Живот за младе возаче“.

Традиционална сарадња Гимназије „Руђер Бошковић“ и НАВАК-а представља израз жеље да се адолесцентима пружи подршка на њиховом путу одрастања и сазревања.

Кроз програм возачке академије у трајању од пет сати, углавном за управљачем аутомобила, повремено у учионицама и на симулаторима, млади возачи се после овог посебног тренинга васпитавају да разумеју шта њихово понашање на путу доноси и какве последице може да има.

ЗЛОУПОТРЕБА ДРОГА – САВРЕМЕНИ РИЗИЦИ И ЗАБЛУДЕ I

Наш наставник социологије Андреј Кубичек, који је такође и истраживач на Институту за криминолошка и социолошка истраживања у Београду, одржао је прво предавање из циклуса „Злоупотреба дрога: савремени ризици и заблуде“ ученицима друге и четврте године гимназије. Информације о овој теми које могу да се сазнају из медија или разговора са вршњацима су често нетачне, па је предавач указао на најчешће заблуде које се тичу законитости поседовања дрога, поделе на „лаке“ и „тешке“ дроге као и на многе друге здравствене, друштвене и правне последице скопчане са овом темом. Ученици су током предавања показали не само заинтересованост, него и зрелост у размишљању и дискутовању о овим озбиљним проблемима.

Андреј Кубичек

ЦИКЛУС ПРЕДАВАЊА – ЗЛОУПОТРЕБА ДРОГА: САВРЕМЕНИ РИЗИЦИ И ЗАБЛУДЕ II

Ученици првог разреда гимназије су учествовали у циклусу предавања „Злоупотреба дрога: савремени ризици и заблуде“ нашег наставника социологије Андреја Кубичека. Као и прошли пут, предавање је замишљено као разговор и радионица, што је и остварено на изузетно динамичан начин. Дроге су дефинисане као илегалне и штетне супстанце и указано је на биолошке, хемијске, психичке и друштвене аспекте њиховог деловања, после чега је уследио низ питања. Прваци су се посебно интересовали за шире правне и друштвене аспекте ове теме. Активно учествујући, ученици су показали разумевање веза између злоупотребе психоактивних супстанци и других ризикантних и деструктивних облика понашања: насилничког понашања, коцкања, крађе, саобраћајних деликата итд. Неки од ових проблема ће свакако бити тема будућих радионица.

ТАКМИЧЕЊЕ У БЕСЕДНИШТВУ

Награду за уверљив сценски наступ, IV место од преко 100 финалиста, добила је наша ученица Миа Трифуновић. Такмичење се догодило 23.11. Браво за нашу Миу која је тај исти дан на школској представи блистала и била више него уверљива.

СРПСКА ОЛИМПИЈАДА ФИЛОЗОФИЈЕ

Наш ученик Марко Блажић је у суботу 26.3. учествовао на 11. Српској олимпијади филозофије, која је у рангу Републичког такмичења и истовремено представља квалификације за Светску олимпијаду. Такмичење се традиционално одржава у Пожаревачкој гимназији, где се ове године такмичило 34 ученика из различитих школа. У ишчекивању резултата, надамо се одличном успеху нашег ученика.

СЕЛІ

У суботу је у нашој школи одржан испит за сертификат из италијанског језика СЕЛІ. Ове школске године за полагање су се припремили ученици Француске школе и Шабачке гимназије, а наш представник на нивоу Б2 био је Филип Димитријевић. Комплименти!

БАЛКАНСКИ ШПИЈУН - II ПУТ

У склопу припрема за завршну приредбу у понедељак 4. априла 2022. године, глумци Гимназије „Руђер Бошковић“ су посетили Народно позориште да гледају представу „Балкански шпијун“, коју је написао Душан Ковачевић. То је трагикомедија која говори о односу између појединаца и власти у земљи.

Утисак ми је да је дело изванредно, допало ми се јер је представа осмишљена како би кроз глуму могли да видимо људе који раде и живе у једном систему, људе који доносе одлуке за земљу и њихов начин размишљања. Тај начин приказивања система публици буде занимљив и смешан, с обзиром да се јасно види да приступ тих људи није рационалан. Утисци о представи осталим ученицима су такође били позитивни. Могли су да схвате поенту представе и да уживају у њој и у исто време се забаве.

Дора Будеч 16

ФЛЕШДЕНС

Мјузикл „Флешденс“ у Позоришту на Теразијама погледала је одабрана група ученика у недељу 3. априла. Овај позоришни хит, рађен према славном филму чија је премијера била 1983. године са Џенифер Билс и Мајклом Нуријем у главним улогама, остао је упамћен пре свега по великим хитовима и атрактивним плесним нумерама.

Већина асоцијација на мјузикл углавном су везане за музичке нумере попут *I Love Rock 'n' Roll*, *Gloria*, *Maniac*, *What a Feeling* ... Уживали смо у доброј музици и енергији и одличним плесним кореографијама.

ФЕСТ

Међународни филмски фестивал – ФЕСТ је филмски фестивал који се одржава сваке године у Београду од 1971. Први ФЕСТ је одржан између 8. и 16. јануара 1971. под слоганом „Храбри нови свет“, у Дворани Дома синдиката. ФЕСТ, као велики део историје Београда, одржава се до дана данашњег и трудимо се да га подржимо одласком на барем један филм организован у оквиру школских активности. У петак, 4. марта, одабрани ученици из средње школе ишли су на трећи дан Филм Феста 2022. и гледали филм Белфаст. Белфаст је полу-аутобиографски филм који приказује живот породице радничке класе и детињство њиховог малог сина током немира касних шездесетх у престоници Северне Ирске. Филм је добио прегршт награда и био је победник на филм фестивалу у Торонту. Поента и порука филма сакривена је у слогану – NO MATTER HOW FAR YOU GO YOU NEVER FORGET WHERE YOU CAME FROM.. (БЕЗ ОБЗИРА КОЛИКО ДАЛЕКО ИДЕШ НИКАД НЕ ЗАБОРАВИ ОДАКЛЕ СИ.) Филм је црно-бели указујући на стари начин снимања филма без боје, приказујући касне шездесете године у правом светлу. Ученицима се филм свидео и показали су изванредно интересовање за уметничке филмове Феста.

София Јеловац IIIБ

ДРУЖЕЊЕ СА ПИСЦЕМ

Наш увек драги гост Вуле Журић разговарао је са гимназијалцима 16.3. Причали смо о важним писцима српске књижевности: Лазаревићу, Кочићу, Бори, Андрићу... Колико треба времена и истраживања да се направи радио-драма? Какво искушење представља рад на филму? Да ли писци добро зарађују? Ово су нека од питања на које смо добили исцрпне одговоре.

СРЕЋАН САВИНДАН

Овај празнични дан посвећен је једној од најважнијих историјских личности у Србији, утемељивачу образовања, државности, верске културе, првом српском архиепископу и просветитељу Светом Сави.

Светосавске награде уручене су најуспешнијим ђацима а овај дан улепшан је и новим бројевима школских часописа „Ђачког кутка“ и „Соколских новина“.

Срећна нам свима школска слава Свети Сава!

ТРАГОМ ИВЕ АНДРИЋА

Наши љубитељи птица освојили су наградни културни оријентиринг Трагом Иве Андрића 22.2.2022. Уживали смо у шетњи обилазећи трасу његовог свакодневног кретања. Од спомен-куће на Андрићевом венцу до Калемегдана. Научили смо много о чињеницама из пишевог живота, сазнали неке занимљивости. Сигурни смо и да је волео крофне као ми.

Драги читаоци,

Време је да узмемо залет и да се обавестимо који су то нови или нешто старији наслови увек актуелни за читање. Матуранти нек се опусте после уписа на жељене факултете, а основци и гимназијалци нек се одморе од „наметнутих“ лектира и прочитају нешто по свом избору. Па да кренемо:

За љубитеље прича Едгара Алана Поа, стиже нам књига која је била међу најчитанијим књигама ове године. Од Џона Треша нам доноси помало необично написану биографију овог писца, у којој нас аутор упознаје да је Едгар Алан По сем великог интересовања за писање имао још једну страст – науку и да је она обојила његове приче имагинацијом, невероватним идејама и дала им озбиљан призив.

Пролеће је ове године донело, бар на кратко предах од короне, па сам и код себе открила да ми пријају књиге о мистеријама, приче Агате Кристи... Дали је то неко растерећење од свакодневнице, те сам прочитала поприличан број наслова. Поменимо бар два:

Мистерија сестара Бронте: Нестала невеста, ауторке Беле Елис. Јоркшир, 1845, нестала је млада жена, мајка двоје деце. Сестре Бронте, Шарлот, Емили и Ен одлучне су да реше загонетку, схватајући да су и саме у опасности.

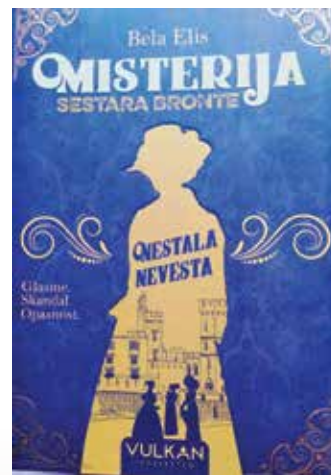
Тринаест проблема, Агата Кристи. Помало необично конципирана књига, у којој главну реч води љупка госпођа Марпл. Она се једне вечери састаје са 12 пријатеља и договарају се да причају случајеве који су остали нејсани и детективима Скотланд јарда. Свако од гостију прича један случај за који је чуо, и заједно расветљавају злочине...

Један незаобилазни роман, који је за препоруку увек. У питању је роман: *Најбоље намере*, Ингмара Бергмана. Динамичан спој сценарија, романа и мемоара, који и приличи једном од највећих режисера XX века. Он нам тако спонтано доноси причу о својој породици и родитељима, причу која показује како различити сталежи и васпитање могу да покваре и највећу љубав и како из оног за шта смо сигурни да су најбоље намере може да проистекне неразумевање, неправда па и зло...

За ученике основне школе стигао је још један роман Градимира Стојковића: *Не брините за сутра*. Роман у центар пажње ставља осмакињу Борјану, која стиже на све активности: од фудбала до фолклора и све стиже да душом уради. Ту је и њена екипа из школе, и разни проблеми... Приказујући живот који је састављен од лепих и мање лепих ствари, од среће и несреће, Градимира потенцира да су међусобно поверење тинејџера и одраслих кључни за правилно схватање живота и узимање кормила у своје руке.

И на крају, нешто и професорима да препоручимо. Нови роман Весне Голдсфорти, *Гвоздена завеса*. Ова књига је о истоку и западу, књига о љубави и различитим системима вредности, и поимању слободе. Жири је овогодишњу награду Момо Капор, награду за књижевност једногласно доделио баш овом роману. Књига је изашла у издању Геопоетике.

Ваш библиотекар, Милена Павловић

ШПАНСКИ МЕТАР

У петак 27.5. отишли смо да погледамо филм *Sevillanas de Brooklyn*. Овај филм је романтична комедија. Највише ми се свидело што сам могла коначно да чујем уживо шпански језик.

Анђела Вучковић 16

ГРЧКА МИТОЛОГИЈА

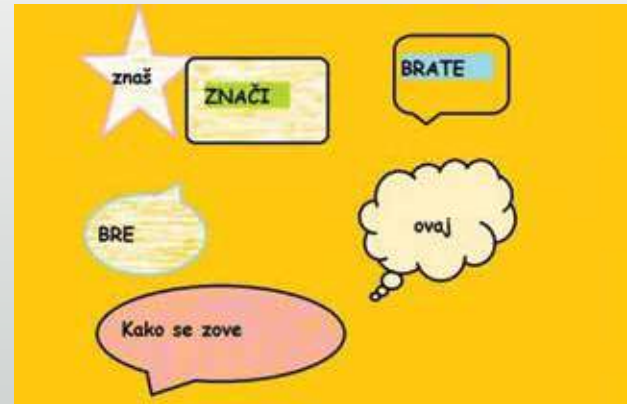
Један занимљив час српског на коме смо се припремали за тест, десио се у петак 8.4. На сва три квиза победила је Анђела. Такмичарски дух је обузео све учеснике. Ипак знање је изашло у први план.

Душан Бајец IIIа

ПОШТАПАЛИЦЕ

Поштапалице су биле тема Божињих радионица лепог говора 24.3.2022. Другаци и првци су се показали одлично у вежбама говора. Основцима се Божа и овог пута допао.

ЗАШТО СЕ КАЖЕ

Ученици првог разреда су 1.3. 2022. радо учествовали у тумачењу фразеологизама из грчке митологије. Било је духовитих покушаја одговора. Ученици су показали одлично знање. Истакли су се Вања Антић, Дора Будеч, Анђела Вучковић, Хара Љапис и Матеа Симић. Професорке латинског и српског су биле више него задовољне.

ЖИВОТИЊСКА ФАРМА

Ученици другог разреда су 4.3.2022. показали, у оквиру интердисциплинарног повезивања наставе српског и енглеског језика и књижевности, креативност у обављању важних задатака пропаганде Животињске фарме. Зрели одговори, талентовани ученици, другачији начин рада учинили су овај час посебним.

29. мај 1926. **ŽIVOTINJSKA FARMA** КРЕД: 0 ДОЛАРА

VOĐA NAPOLEON JE ODBRANIO FARMU

27. Маја 1926. године Животињска Фарма је била нападнута од стране људи. На сву срећу наш храбри вођа Napoleon је успео да нас одбрани од ових напаста. Frederick и његови људи се неће више вратити на нашу прелепу фарму, јер смо били знатно надјачани успели смо да изађемо на крај са нападачима. Све је то због феноменалних команди које је дао наш паметни вођа. Без њога никад не бисмо постигли ову победу и због тога ће од сад овај дан бити назван „Dan Velikog Napoleona“

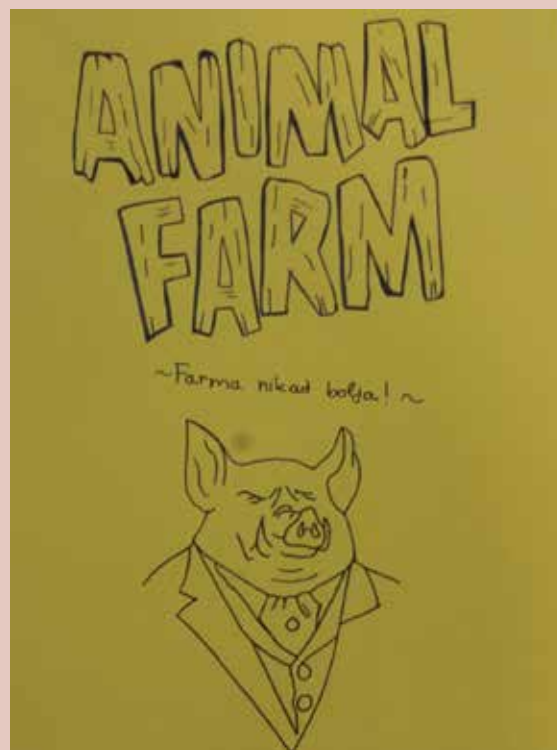
SVINJE OPET POBEĐUJU OVCE NA DERBIJU

100 NOVIH VETRENAČAI!
Више на страни 14

NOVO REMEK-DELO?
Више на страни 21

NAPOLEON PONOVO POBEĐUJE IZBORE

Лука Јанковић IIb

Андреа Бабић и Николина Пашагић IIa

ИНТЕРВЈУ СА ЈАСНОМ МАЛИКОВИЋ

1. Колико година већ радите у Руђеру?

Радим у Руђеру 17 година.

2. Како Вам изгледа типичан радни дан?

Радни дан почиње са припремом амбуланте за пријем ученика (дезинфекција, допуна материјала, провера књиге терапије...), информисањем о одсутним ученицима из здравствених разлога и контакт са родитељима тих ученика. Током дана примам ученике који се не осећају добро и пружам им помоћ. Када нема интервенција у амбуланти бавим се административним пословима и пословима организације систематских прегледа и вакцинације са сарадницима из надлежног дома здравља и истраживачким радом (нова сазнања о болестима, лековима, актуелним темама и здравственим процедурама).

3. Да ли сматрате вакцинацију битну као меру борбе против короне?

Вакцине су веома значајно откриће у медицини.

Захваљујући њима многе опасне болести су искорењене. Сматрам да је и вакцинација против вируса SarsCov2 битна.

4. Да ли сте имали ђака који је испољавао симптоме корона вируса током пандемије у школи?

Да, имала сам више ученика у амбуланти који су испољавали клиничку слику инфекције вирусом SarsCov2 што су и тестови касније потврдили.

5. Који су кораци ако неко од ђака посумња да има симптоме вируса?

Ако ученик сумња да је инфициран, долази у амбуланту. Морам да напоменем да велики број респираторних инфекција има исту или сличну клиничку слику. Без допунских дијагностичких метода није могуће знати о чему се ради. Испитивањем, посматрањем и провером телесне температуре долазим до података који ми дају смернице како да реагујем. Када ученик испољава неколико симптома болести који се могу довести у везу са инфекцијом вируса SarsCov2, ученик се изолује позива се родитељ који долази по ученика и одводи га на лекарски преглед и евентуално тестирање.

6. Које је Ваше мишљење поводом укидања ношења маски у школи?

У моменту када је тим за школе маске увео као препоруку (необавезно) скоро сви ученици су је скинули. Мислим да је ношење маски требало да остане обавезна мера превенције од заражавања.

7. Да ли знате да Вас ученици зову Лековита Јаца? Који је Ваш коментар?

Искрено нисам чула и волела бих да ми појасне значење.

8. И ученици и запослени имају поверења у Вас, како се то постиже?

Мислим да се поверење гради, а да је искреност основ тог односа.

9. Које особине и вештине мора да има здравствени радник?

Када сам уписивала медицинску школу, мислила сам да ћу морати проћи одређене провере које некога квалификују као кандидата за тај посао. Наравно није било тако, али сада као и тада сматрам да особа мора имати одређење особине да би се бавила овим послом. Мора имати стрпљења, саосећајност, способност да поднесе неке непријатне ствари које су саставни део овог позива, да уме да слуша, наравно знање и вештине које се стичу у пракси.

10. Имате ли неки савет како да се понашамо у ова, по здравље опасна времена?

Савет. Кроз живот сам схватила да смо веома слични, а у исто време и веома различити. Због тога не бих генерализовала. Најбоље би било да свако упозна себе, своје тело, мисли, да се не устручава да пита и затражи мишљење или помоћ људи који знају одговоре и људи којима верују. Игнорисање није опција.

Ангелина Лужајић IVa

ИНТЕРВЈУ СА МИЛЕНОМ ЂУКОВИЋ, ЂАКОМ ГЕНЕРАЦИЈЕ ШКОЛСКЕ 2020/2021.

1. Видим по старим бројевима да си активно учествовала у изради новина? Да ли си то волела да радиш и како си усклађивала са обавезама?

За лист ученика Гимназије „Руђер Бошковић“ Соколске новине ме везују веома лепе успомене. Мислим да је то један веома креативан, квалитетан и леп лист који верно описује

разноликост и лепоту ученичког живота у нашој гимназији. Иза корица листа читаоци ће открити како ученици и професори гимназије раде на промоцији правих вредности. Часопис траје више од 18 година и сазрева са генерацијама ученика гимназије који стасавају у вредне људе. Волела сам да радим на креирању часописа па сам и поред много захтевних обавеза у школи успевала да део слободног времена посветим раду за наш школски часопис, писала сам са задовољством путописе, интервјуе, извештаје, чланке....

2. Можеш ли да се прisetиш неког лепог догађаја из средње школе?

Тешко је издвојити само један догађај, али од многих лепих догађаја из гимназије најлепше успомене су ми на спортске дане и екскурзије.

3. Како изгледа живот студенткиње?

Студирање у Лондону је лепо и захтевно. Срећна сам што студентске дане живим у једном од најлепших градова и на једном од најпрестижнијих факултета. Живим у веома лепом крају Лондона у студентском дому – смештају недалеко од факултета, што је велика промена за мене и велико ново животно искуство.

И ако сам много пута раније боравила у овом великом и чаробном граду, откривам нова места и нове могућности и предности које нуди. Веома ми прија шетња прелепим парковима овог града.

Факултет и смер који похађам ми даје могућност да стекнем знања која су цењена у целом свету, а то отвара врата и омогућава запослење у области финансија на многим престижнијим пословима у свету. Мој факултет похађају студенти из више од 180 земаља. То ми пружа могућност да се упознам са различитим културама и обичајима; не само са енглеским.

Упознала сам и стекла пријатеље из много земаља. Посебна су и драгоцене пријатељства са студентима из Сингапура, Луксембурга, Кине, Русије, Француске, Индије, Италије, Кипра, Пакистана, Пољске, САД, Немачке... Морам да напоменем да сам у Лондону упознала и студенте који су пореклом са наших простора а рођени су и живе у Лондону, као студенте

са наших простора који студирају на другим факултетима. Имам могућност и много избора како да организујем своје време. Уз захтеван и напоран рад на програму који студирам, успевам да се организујем и нађем времена за омиљене активности. Тенис сад играм рекреативно, и он је годинама моја велика љубав. Тренинзи у теретани ме опуштају и помажу ми да направим баланс менталних и физичких активности. Стижем да наставим да усавршавам знања француског и шпанског језика које много волим. Много ми пријају и обogaћују ме и одласци на концерте, у биоскоп и позориште, посебно волим да гледам мјузикле. Викендом са пријатељима путујем ван Лондона, упознајем друге градове Енглеске. Много ми се допао Брајтон на обали мора. Укључена сам у рад неколико унија на факултету као што су: Жене у бизнису, Инвестирање и бизнис и Унија за хуманитарни рад. Веома интересантна и за мене веома корисна радионица Кување и светске кухиње. Укључила сам се у рад Тениске уније студената ЛСЕ.

4. Шта студираш и да ли си задовољна избором?

Студирам Финансије на Лондонском факултету за економију и политичке науке. Финансије и ЛСЕ су мој први избор. Задовољна сам што сам могла да упишем Финансије на ЛСЕ-ју јер сам маштала да студирам у Лондону. Слоган мог факултета је „Спознати узроке свега“ и то је и постала моја идеја водиља током студирања. Програм који студирам је нов на факултету и слови за најперспективнији. Припрема студенте знањима за најновије и најважније послове у области финансија у свету. Мој факултет важи за један од најпрестижнијих факултета у области економије и политике. Ту га сврставају веома дуго и успешно искуства у области образовања из економије и политике, велики број добитника Нобелове награде, истакнутих државника, успешних банкара, економиста, политичара, бизнисмена, као и низ других успешних бивших студената. Широка је спектар знања која могу да стекнем. Срећна сам да сам у могућности да стичем знање са сјајним студентима одабраним строгом и веома захтевним критеријумима, из целог света, као и што сам део тог тима младих и вредних студената. У окружењу веома квалитетних, вредних, радних и амбициозних студената подижем на виши ниво и своје жеље,

и рад, стичем квалитетнија знања као и радна и животна искуства. У прилици сам да стичем знања од најквалитетнијих предавача и да користим најмодерније методе за учење и најквалитетније изворе информација и знања. Драго ми је да је мој факултет а посебно мој смер имао и у време ковид-епидемије, уживо предавања и вежбе као и испите, а веома мали део наставе је онлине.

5. Да ли мислиш да је то што си похађала Диплома програм предност?

Мислим да је мени похађање Диплома програма било предност за остваривање уписа на жељени факултет и програм студија. Захтеван Диплома програм вас научи много битних навика у стицању знања и планирању и организацији времена као и упорном истрајавању на остварењу истих. Драгоцена су стечена искуства и вештине у писању есеја, коришћењу извора информација, полагању испита. Значајно је и стицање искуства како се носити са притиском захтевног програма и рокова. Веома важан је и широк спектар стечених различитих знања из свих области која нам помажу и животним и професионалним одликама.

6. Какви су ти планови за будућност?

Имам много планова за будућност. Сада ми је циљ да стекнем широко и квалитетно академско образовање. Уз образовање неопходно је да се окушам и у практичном раду у финансијама, највише бих волела да то буде у банкарском сектору и у инвестиционим фондовима. Драгоцена су примењена практична искуства у споју са теоријским знањима која стичем на факултету. Могућности су испред мене и трудићу се да максимално искористим.

7. Да ли имаш неке савете за будуће ученике Диплома програма?

Мој савет за будуће ученике Диплома програма је да се смело боре за своје жеље и снове. На овом захтевном програму резултати долазе после огромног рада, доброг планирања

и организације времена, као и истрајавање у остваривању плана. Искуства са Диплома програма су драгоцене за наставак студирања у иностранству.

8. Издвој омиљене предмете и професоре? Да ли си имала омиљеног наставника?

Увек сам имала широку лепезу интересовања и жељу да успем да ускладим и сазнам и научим што више из више различитих области. Моји најдражи предмети су математика, економија и језици посебно енглески и шпански.

Математика ми је одувек посебно драга, са уживањем сам стицала и сад стичем математичка знања. Посебно ценим професора Александра Грбовића који ми је пренео квалитетна знања и дао најбоље савете из ове области.

Финансије и економија су моја омиљена област, определила сам се за занимање финансије, јер ме одувек интересовало све што је везано за финансије, као крвоток пословања и живота. Огромну захвалност дугујем разредној и професорки Ивани Мандић. Оптимизмом и саветима ме подржала и храбрила да пратим своје снове. Знања језика ме оплемењује и помаже ми да упознам друге културе. Уживала сам на часовима енглеског и шпанског језика а посебно јер су ми предавале сјајне професорке Јелена Безаревић и Сузана Амановић од којих сам научила много.

Ангелина Лужајић IVa

Душан Бајец IIIб

ЖИВОТИЊСКА ФАРМА ЈАЧА НЕГО ИКАД (ПРОПАГАНДА ЖИВОТИЊСКЕ ФАРМЕ)

Од када је храбри Наполеон изабран за нашег вођу, Животињска фарма је доживела економски препород. Све животиње имају веома висок стил живота са платама скоро троструко већим. Све животиње добровољно раде, а порези су све мањи и мањи. Пензије животињама старијих од петнаест година су за чак 200 кавијара веће. На нашој фарми је благостање потпуно постигнуто и више немамо бескућнике и сви су много срећнији.

Од када је наш Наполеон вођа, све више и више производа потребних нашим свињама и кокошкама увозимо из суседних фарми, па нико не остаје гладан. Цене за јаја и крзно су за час 10% опале. Пољопривреда је процветала са много већим произвођачима хране. Ове године, захваљујући великој новоизграђеној ветрењачи „Наполеон“ која такође производи топлоту, пољопривреда чак и током зиме неће падати, и ниједна животиња неће остати гладна.

Свим новим инвеститорима који запошљавају друге животиње и вредно раде како би унапредили развој привреде фарме, добијају и до 20% већи подстицај од Владе. Економија никада јача, али оно што све чуди јесте како је наш племенити вођа са таквом производњом постигао одрживи развој. Иако је нама много важан економски развој за грађане фарме, екологија нам је на првом месту. Како би се обезбедио загађени ваздух, све фабрике и трактори су у обавези да имају филтере. Све овце и коњи сарађују у сакупљању смећа. Свиње редовно рециклирају и сви додатни послови се награђују новчаном наградом од чак 100 кавијара.

Од када је Наполеон изгласан за вођу, ваздух је десет пута чистији, а да не причамо о нашој земљи. Све је зеленије и више нема отпада нити ђубрета који загађују фарму храброг вође. Кокошке, ђубретари, веома су добро плаћени, а радна атмосфера у чишћењу наше лепе фарме је увек позитивна и мирна. Ипак, ветрењача је такође допринела због свог кружног кретања јер нам омогућава чистији ваздух. Ми бринемо о својој земљи јер нам она такође омогућава бољи живот и здравље. Више се не удише ваздух пун угљен-диоксида, па су све животиње знатно здравије.

Ипак, како бисмо осигурали здравље свих становника, спорт у основном образовању, основаном по Наполеону, обавезан је и постаје све популарнији и популарнији. Сваке недеље организујемо турнире са више од 50 дисциплина. Све животиње имају право да учествују, а улаз је потпуно бесплатан. Награде иду првим играчима и протежу се до чак 10 000 кавијара. Подстицамо сваку животињу да тренира бар неки спорт како бисмо продужили животињски век.

Свиње обично играју фудбал док су коњи најбољи у кошарци. Здравље наших становника је знатно боље од кад је Наполеон председник наше развијене фарме. Штавише, влада је доста инвестирала ове године у унапређивању нашег система здравља и сви имају приступ нашим новоизграђеним домовима здравља. Сви имају право да се лече од болести које су све мање и мање заступљене код нас с обзиром на то да је наша земља десет пута чистија него пре. Све животиње се много здравије хране, а пушење и алкохол су постали потпуно забрањени.

Сви живе здравије и свет је постао много бољи и лепши захваљујући нашем невероватном вођи Наполеону. Сви знамо како је било пре њега, била је честа неслога између животиња, глад, ропство и гојазност. Сада смо много економски развијенији, имамо лепшу и здравију земљу која није загађена, а животиње никада здравије. Ако желите да наша земља настави да се развија овим темпом, и ако желите још бољи стандард живота са још већим пензијама и платама, ако желите да наставимо да сарађујемо, да наставимо са здравијим и бољим животом, гласајте ове недеље на изборима за Наполеона на број 5. Сваки глас нам значи много како бисмо заједно победили глад и загађење, како бисмо уживали у даљем животу.

Гласајте и победите!

Филип Димитријевић ИБ

ДА САМ ЖИВЕЛА У ВРЕМЕ ДОСИТЕЈА ОБРАДОВИЋА

Име Доситеја Обрадовића везује се за XVIII век. Из ове перспективе, заиста делује далеко. Међутим, сигурна сам, да су многе вредности тога времена узор садашњости. Волела бих да сам тада била близу просветитељским круговима које је предводио Доситеј. По својим схватањима, по својим књижевним и просветитељским идејама и ставу у многим културно просветним питањима, Доситеј је испред савременика. Најбоље је осетио којим путем треба усмерити српски културни развитак. Спада у најобразованије људе свог времена, а и касније. Волела бих да сам могла истим путем са њим. У манастиру Хопово бисмо заједно учили код игумана Теодора Милутиновића. Као да и сада чујем савете које му је давао, првенствено образовање. Разбио му је све маштарије о пустињачком и светачком животу. Примитивност фрушкогорских монаха га је згранула. И ја сам са њим кренула у Загреб, па Далмацију. Ту сам са њим слушала у Далматинској Загори најчистији српски језик. Доситеј је причао са мном и слутила се његова велика идеја. Пише своје прво дело, своју Буквицу, а ја добијам мале задатке који ме радују.

У потрази за знањем доспева у Смирну, где се он и ја уписујемо у школу чувеног учитеља, новог грчког Сократа, Јеротеја Дендрини. Ту сам се са Доситејем учила старогрчком. Уз њега ширили су се моји духовни видици. После Смирне, због рата, повлачимо се у Далмацију, где он учитељује његове списе за младеж. Стално путујемо, откривамо нове светове, нове могућности, разне културе. Какав динамичан живот!

1771. путујемо у дивну Италију, колевку културе, традиције и историје. Трст је кратко време наше боравиште, а он затим хрли у Беч и потпуно се посвећује учењу и латинског, француског, италијанског и немачког језика. Његова жеђ за знањем задивљује. Отвара ми видике, упућује се у науке: логику и метафизику и ја идем свуда са њим по богатим библиотекама. Носимо нарамке књига. Боже, колика жеђ за знањем и свест о сиромашном, скромном знању. Упознајемо свет позоришта, музеје и увече слушам његово дивљење упућено тековинама ове цивилизације и културе. Тако смо седам година скупљали, као пчела мед, знања ових простора. Његова жеђ за знањем је и мене подстакла. По Италији сам учила о уметности балета и увече му преносила. Давала часове, а и сама била ученик. Подстакао ме је, научила сам италијански и тек онда прогледала. Главни градови Италије: Ферара, Фиренца, Болоња и Ливорно, дивна искуства. Пут је био отворен и водио нас је до Халеа, где је слушао филозофију, естетику и натуралну теологију. Увече бисмо се дивили тековинама западњачке културе и цивилизације, али му је тешко падало када смо говорили о нашим крајевима. Како је он све видео! И тражио је начин да и ми погледамо. На моје питање: Када ће и код нас бити училишта и када ће младежи ове науке доступне бити? , он одговара Ускоро!. Зато крећемо даље, он свакако наоружан новим сазнањима и искуствима, а ја вољом да му помогнем. Лајпциг је његов циљ, познат по својој издавачкој и књижевној делатности. Ја се старам да уредим његов проглас Писмо Харалампију, али и Живот и прикљученија, те Совјете здравога разума. Задовољство неизмерно, а и захвалност што ми је поверено дело таквог великана.

Чудно је то како га место није држало. Стално је у потрази за новим сазнањима и са путовања доноси пуне кофере новина. Пребирамо само по њима и правимо селекцију. Све време живи скромно, одећа је уредна, али једноставна, али када проговори тече мед и уметност. Некако ми се чинило да ништа није довољно. Жеља да просветли Србе је снажна и не да му мира.

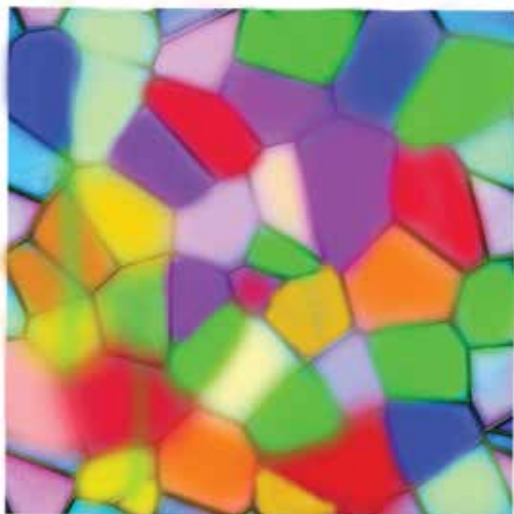
Већ је у зрелим годинама, а из очију зрачи мудрост и знање. Воли Србију и 1807. се коначно враћамо у њу. Ја га пратим и видим да му телесна снага заостаје за духовном. У жељи да помогне прима на себе разне задатке. Сан о Великој школи постаје стварност. Ја милујем књиге злата вредне, у његовој библиотеци.

Научила сам следећи овај светао пример много тога и поносна сам. Био је први учитељ и васпитач, увек спреман на личне жртве. Зато бих волела да будем део тог времена. Поседовао је оно што бих желела да понесем за будућност, искрену жељу да помогне и поучи. Његова доброта плени има бескрајну љубав према омладини и људима уопште. Красила га је широка култура и одмереност, као и тактичност. Ослобођен је предрасуда, слободоуман, напредан и својим делима утицао на младе тога времена, а и садашњег. Његово дело испуњено је моралистичким ставовима и величањем народног језика за који је говорио Језик има своју цену од ползе коју узрокуј, а и све друго је тако посматрао. Ушао је у борбу против предрасуда, незнања, мрака, сујете и егоизма. Целокупан рад је подредио основном циљу: поучити, просветити, културно уздигнути широке народне масе. У свему томе краси га љубав, искреност и знање. Због свега овога бих волела да сам била део Доситејевог времена, времена правих вредности.

Николина Пашагић Иа

Јана Карановић IIIБ

Виктор Ратковић Ia

Јан Нестеренко IIБ

ДА САМ ЖИВЕЛА У ВРЕМЕ ДОСИТЕЈА ОБРАДОВИЋА

Јунак ове приче живео је свој мали живот испуњен напетошћу, неизвесношћу и емоцијама коју свакодневица носи, а људска доброта им даје смисао. Његова прича са атмосфером згуснутог живота представља људску тежњу повратку правим вредностима. Гледајући у светлећи глобус који је моју спаваћу собу непрестано оживљавао, почела сам цртати кредом путању куда се све кретао отац нашег образовања и просветитељства Доситеј Обрадовић. Питање се само наметнуло: „Да сам Доситејев савременик, како бих живела?”

Као у филмском времеплову обрела сам се у источном делу Чакова. Ципеле су ме одавале да не припадам овом месту, људима и времену. Схватих да немам пуно времена за размишљање и да ћу ускоро морати да нађем неки посао како бих преживела надолazeћу зиму. У Чакову су недељом сви носили мала звона у шакама попут бројаница. Недеља беше први дан када сам закорачила у ово место и у даљини назирала се група људи окупљена у манастирском дворишту. Тамошњи поп лепо је говорио о вери, Богу и врлинама хришћанства. Чак је и уљудно позвао све неснађене људе из овог места да не игноришу Божји позив и да је црква увек била уточиште паметних и великих мислилаца. Нисам могла да не приметим човека у фраку, са дугом везаном косом. Његово лице и господски ход одавале су утисак да се ради о човеку чије порекло није са ових простора. Успео се на један пањ и, прво на српском, а затим на још седам страних језика изговорио једну исту реченицу: „Књиге, браћо моја, а не звона и прапорце!” Беше то тренутак када се у Доситеју верски занос полако гасио и када је његов штап био спреман да се заједно отисну у свет. При крају дана успела сам да измолим од једног сељака да ме прими у своју шталу да преспавам, а заузврат ћу се побринути око његове стоке и наложити ватру у кући у цик зоре. Штала је била пространа и пуно сена је чинило мој нови дом топлим местом, а сан ме је брзо сустизао. Сместила сам се између два упакована поклона од сена и тек понеко мукање ме је пресецало. После неколико минута велика дрвена врата зашкрипеше, а у шталу ступи најтраженији човек у Чакову – Доситеј Обрадовић. Изгледао је исцрпљено, у рукама је држао

свешчицу и лако се могло закључити да је у бегу. Напољу су се смењивале ватрене сенке бакља и повици мештана који се узалуд мучише да пронађу Доситеја. То је била ноћ коју ћу до краја живота памтити. Доситеј је сео поред мене и, када се уверио да га нећу предати прогонитељима, започели смо разговор о књигама. Нисам могла да не приметим да је свешчица у рукама носила наслов „Бажке“. Велика жеља му је била да сваки сељак у Србији разуме његове речи и да се уз помоћ њих образје, просвети и побољша нарав. Охрабрила сам се и упитала Доситеја да ли би ми прочитао једну басну из свеске коју носи са собом. Белим рукама отворио је прву страну и кренуо са читањем басне *Две козе*:

ДВЕ КОЗЕ

Среле се две козе на узаној стази. Изнад стазе беше стена усправна као зид. Испод њих дубока провалија. Замислише се козе: шта сад да раде? Нису се могле окренути да би се вратиле одакле су кренуле. Зато једна коза леже и опружи се по земљи, а друга пажљиво пређе преко ње.

Тако обе одоше живе и здраве својим путем.

Две козе из басне били смо сада Доситеј и ја. Схватих да је Доситеју потребна моја помоћ и да је наш сусрет судбоносан за обоје. Зора се приближавала и моје дужности према газди нисам смела заборавити. Доситеј је тешким сном спавао када сам се искрала и отишла до газдине куће да наложим прву ватру. Ту ме је газда чекао са домаћим задатком. Наиме, у суседном селу газдином рођаку нестало је сена, а његов најбољи коњ био је на измаку снаге. Требало је само да поведем из стаје два липицанера, натоварим запрежна кола сеном и превезем до Мите. Враћајући се у шталу, присетила сам се басне о две козе. План је био већ спреман у мојој глави, али сам се плашила да ли ћу затећи Доситеја на истом месту где је чврстим сном спавао. Моја забринутост није била случајна. Доситеј је стајао са штапом у руци, решен да се преда властима. Отрчала сам до коњушнице, припремила наше липицанере и довукла до улаза у шталу запрежна кола. Доситеј не могаше да се начуди мојој снази и брзини, те поче товарити коцке сена мало од стида, мало у своју корист. Све је било спремно за пут. Испод сувог злата крио се један од наших највећих умова, а његова судбина била је сада у мојим рукама. На самом уласку у село, спазила сам стазу која је водила директно у оближњу шуму, негде на граници Србије са Румунијом. Затегнух уже и полако приђох колима дозивајући просветитеља. Поред велике захвалности, Доситеј ми је упутио и један савет здравог разума: „Не кај се добро чинећи.“ Гледајући како одлази у свет пун наде и животне радости, била сам потпуно сигурна да чиним добро дело. Мита ме је дочекао домаћински и частио динаром да купим себи главу шећера. У предвечерје зауставила сам коње испред газдине куће. Узела сам метлу и обрисала под запрежних кола када сам осетила под метлом да нешто запиње. То су биле басне.

Следеће јутро нисам дочекала у штали. Топли доручак ме је чекао на столу, а на фрижидеру стајала је порука: „Немој закаснити у школу и прочитај Доситејеву басну „Две козе“. Врат ми је био уочен и испод јастука осетих да се крије узрок бола. Још увек је била прашњава књижица, али то ме није спречило да је сместим на полицу поред Вука Караџића. После недељу дана почела сам да пишем своју прву басну и сигурна сам да бих писала и помагала људима да прате своје снове и да сам живела целог свог живота у време Доситеја Обрадовића.

Мила Борчић ИБ

КО ЈЕ НАРОДНИ ПОСЛАНИК?

У раним јутарњим часовима, као по обичају, Бранислав Нушић прекрсти ноге и поче читати чланак у *Политици* о премијерном извођењу његове представе: „*Народни посланик*“, као прва друштвена комедија Б. Нушића, за савремене проучаваоце представља културну матрицу, која нам помаже да закључимо у ком правцу се кретало српско друштво у време стварања краљевине. Њено деценијско одлагање је доказ да она у себи носи трагове начина живота једне друштвене заједнице. *Народни посланик* показује цепање друштвених сфера политике, економије и културе на самосталне категорије, без синхроног деловања. Комедија представља неусклађену политичку стратегију појединаца и друштва, која спречава развој заједнице у континуитету. Политика протагониста комедије је конципирана уско и једнострано, у циљу економског напретка или доминације политичких институција и центара. Политички индивидуализам Јеврема Прокића и адвоката Ивковића, главних актера комедије, гуши демократско функционисање друштва и нужно води у енормну бирократизацију, која ће се одразити и на породични нуклеус. Недостатак политичке културе у комедији обухвата и носиоце страначких листа и грађане. Политичке партије су сведене на вођство квази-елиитизованих појединаца из различитих друштвених сталежа, који ће своје лидерство заснивати на обмањивању народних маса, уз нагласак на обавезну партијску лојалност.”

Склопивши свежањ новина, видно нерасположен, Нушић се замисли. Ништа није разумео у чланку који је прочитао. Сви синоћни аплаузи са галерије Народног позоришта утихнуше, а Нушића поче мучити питање: „Ко су у стварности Јеврем Прокић и адвокат Ивковић?” Пронаћи одговор није било лако јер су му ушима дуго звониле рогобатне речи из тог немилостивог чланка који је, на Нушићеву жалост, угледао светлост дана. Као велики патриота и љубитељ српског народа, није се могао помирити са чињеницом да је створио два негативна јунака и непријатеља државе, којима су се даме синоћ у позоришту удварале, а мушкарци у паузама опонашали њихове реплике. А највише га је заболела чињеница да је крај представе обележио немилостив догађај: из трећег реда устао је зајупурени младић и снажно бацрио качкет на бину узвикнувши: „Ко је победио на изборима, роткве му стругане? Ко је наш нови народни посланик?” Глумци су стајали неми и сви се окренуше ка Нушићу очекујући неко одобрење, савет, а у најбољу руку одговор. – Треба отићи до уредништва *Политике* и замолити извесног Срету да повуче чланак о *Народном посланику* из штампе – мислио је Нушић. Али најпре треба пронаћи младића из трећег реда, вратити му качкет и објаснити да ми већ имамо народног посланика, те да се не узбуђује превише и не мари што у комедији нисмо сигурни ко ће заузети стварно посланичку столицу: Јеврем Прокић или адвокат Ивковић. Младић је становао у Француској улици, на неколико кућа од зграде Народног позоришта и чврсто је веровао у девизу: „Што на ум, то у драми, што у драми, то је живот прави.” Још с прозора је младић спазио и препознао Нушићев шешир и није сачекао ни куц-куц, а већ је отворио врата и осуо паљбу по господину Нушићу. Не хтеде ни качкет назад: „Целу ноћ сам се бријао, сређивао и потрошио последњи динар на ново одело како бих новог посланика дочекао чистих руку и свежег лица. Ко сте ви да се играте нашим животима и судбинама?” Не сачекавши евентуално објашњење нашег драгог Бранислава, младић залупи врата и навуче тешке, црне завесе преко окна. – Ништа ми друго не преостаје, него право код Секулића– уздахну Нушић. Друга по реду изведба представе „Народни посланик” била је већ сутра на репертоару и требало је брзо решити проблем јер се младићева оптужба, да њихов град нема посланика, поче ширити чаршијом необично брзо. Сутрадан изјутра, док је ишао ка Секулићевој кући, Нушић се присетио да није ово први пут да је дошло до овакве забуне. И дан-данас се препричава анегдота када је хаџи-Замфир наред представе истрчао и задихано се преко басемака и лозе-пузавице попео до прозора Зоне Замфирове уверивши се да није Побегуља. Овога пута ситуација је била напетија, а Нушић осети као да решава питање од државног значаја. Секулић је био озбиљан човек, високог раста и никада се није смејао. Чим је угледао Нушића, знао је шта му је чинити. Навукао је сако, забоо заставицу у ревер и заједно се упутише у Француску улицу. Овога пута младић није био тако обазрив и на његова врата зачу се једно кратко куцање. Исто место и исто питање сачекало је Нушића: „Ко сте ви да се играте нашим животима и судбинама?” Нушић се мало одмакну у страну и испред младића иступи Секулић од чије појаве младићу поче благо дрхтати брада. – Ја сам Гвозден Секулић, народни посланик у Скупштини. После муцавице и дрхтавице, младић је некако успео да позове господу на чај.

О свему се причало док је самовар пиштао. Најпре народни посланик објасни да је врло важно да младић стави качкет на главу и да се дозове памети. Чак је младићу обећао да ће седети поред њега када се следећи пут буде изводила представа *Народни посланик*. А оно што је потпуно умирило несрећног младића су Нушићеве речи: „Књижевни свет даје много више простора за заузимање различитих становишта, док стварни живот нас учи да се добро чини, а зло кажњава.” Опростили су се срдечно и чак изљубили. Народни посланик се извинио што не могу дуже остати, али морао је отићи до министарке Живановић и предати јој карте за премијеру представе „Госпођа министарка”, уз напомену да још пуно младића шета градом не знајући да имамо и министарку.

Хана Борчић IIБ

ЉУДИ МАГАРЦИ

Људи често воле да пореде једни друге са животињама, на пример могу да употребе апострофе коњу један или свињо једна. Али најчешће употребљавају – магарче један. Када ово употребе, мисле да је нека особа глупа или такође лења, али ово уопште није истина. Магарац је једна јако вредна и паметна животиња, коју сељаци користе како би преносили терет или храну. Иако стално поредимо људе са животињама у негативном смислу, морамо да знамо да то заправо нису праве особине животиња.

УТОПИЈА/ДИСТОПИЈА

Животињска фарма почиње као дистопија, све животиње су под контролом господина Џонса, нема довољно хране и живот им је јако лош. Због тога су се све животиње побуниле и истерале људе са животињске фарме. На власт су дошли Грудвица и Наполеон који су завршили контролу. Све је кренуло ка бољем и животиње су биле срећније. Хране је било све више, све животиње су имале право гласа и биле су једнаке, животињска фарма постала је утопија... Али одједном је све кренуло да се враћа по старом, Наполеон је постао похлепан, протерао је Грудвицу са фарме и постао диктатор и све се вратило на старо, и вратила се дистопија.

Михајло Лучић 11б

Андреј Иванић 1б

ПЕРСЕЈ И МЕДУЗА

Мој друг Персеј је убио страшну Медузу. Имала је змије уместо косе, огромне зубе, канце и исплажен језик. Толики су јунаци то покушавали, али су сви смртно страдали. Персеј, мој паметни друг, схватио је да не треба да је гледа у очи. Чак и мртва била је опасна. Њену одсечену главу носио је у својој торби и она је постала његово спасоносно средство. Кад би њену главу извукао из торбе, она би претворила у камен сваког противника. Годинама се Персеј борио са разним чудовиштима, а онда му је све то помало досадило. Замолио је мене, своју најбољу другарицу да радим мало уместо њега на одржавању реда у Грчкој. Била сам изненађена понудом, размишљала сам да би то можда било забавно. И заиста, било је то невероватно искуство.

Имати у рукама чаробно средство за одвраћање зла, није мала ствар. Лежала сам на обали мора, поред мене је била торба са Медузином главом. Мирно поподне прекинула је олуја. Страшан ветар вртео је у круг све на шта би нашао. Из језивог ковитлаца изашле су две Медузине сестре, Стено и Еуријала. За разлику од Медузе, оне су биле бесмртне, а жељне освете због сестрине смрти. Схватила сам да оне траже мене и уплашила сам се. Шта ја, обична девојчица, могу сада да радим. Зар се сада, када у рукама имам моћ да се супроставим сваком непријатељу, појављују се ове сестре. Њихови гласови били су тужни, плакале су за изгубљеном сестром. Било ми је жао, али сам их се плашила. Њих су се плашили и сви богови јер је био довољан само један поглед да буду претворени у камен. Богиња Атина дала ми је сјајни штит који је био попут огледала. На тај начин нисам упућивала директан поглед на њих. Од богова добила сам и чаробне сандале помоћу којих сам полетела и побегла главом без обзира. Понела сам врећу са Медузином главом. У брзини нисам стигла да је завежем неким канапом. Из вреће су капале капљице крви, од оних које су капале у море, настајали су црвени корали, а од оних који су капали по земљи, настајале су змије отровнице. Схватила сам колика се моћ нашла у мојим рукама. Медузина глава доносила је велико зло непријатељима. Али ја немам непријатеље, ја сам само обична девојчица. Не желим да ратујем са било ким, не желим да застрашујем било кога. Одлучила сам да вратим врећу Персеју, а он нека с њом ради шта му је воља. Тако сам и урадила и вратила себи свој лепо безбрижни живот обичне девојчице. И никад се нисам покајала.

Анастасија Рајковић, 1а

Катарина Ђетковић IIIБ

Маша Алеировић 16

Митра Нешовић 16

Перина Турк 1а

САВРЕМЕНИ ТИНЕЈЦЕРСКИ ИЗГОВОРИ

Савремени тинејџери данас све више користе скраћенице и вулгарне речи у комуникацији, било преко друштвених мрежа или док разговарају. Узрок томе може бити или недовољан број прочитаних књига или утицај околине, јер данас сви теже да буду слични или пак исти. Најчешће скраћенице које користе су ЕЕ (шта радиш, како си), БУКВ(буквално), НИШ(ништа) итд.

Анастасија Дефранчески IIа

Хана Борчић IIб

ЉУДИ ПАПАГАЈИ

Када помислимо на папагаје, углавном мислимо на птицу која уме да прича, то јест понавља речи људи. У контексту човека као папагаја мислимо на некога ко је веома брбљив и досадан својим понављањем, како наш народ каже „ко покварена плоча стално понавља једно исто. Ти људи су углавном доживљавани као досадни, али такође и да имају добро схватање ситуација. Папагаји су веома интелигентна врста, тако да ако се не мисли на њихову брбљивост, када се каже „повнављаш ко папагај, мисли се на њихову интелигенцију.

Николина Пашагић IIа

Сара Миловановић IIIб

МОЈА ОМИЉЕНА ОСОБА

Од њега сам научио пуно тога. Уз њега сам заволео аутомобиле, пецање, књиге, грашак, боранију... Са њим сам се први пут осмелио да одем на ролеркостер. Он ме научио да возим бицикл, ролере, да пливам, да скијам... Само захваљујући његовом стрпљењу и упорности успео сам да препливам олимпијски базен по дужини са само седам година. Он је био сведок мог првог заљубљивања.

Погађајте о коме пишем, о мом тати. Он је за мене највећи ауторитет. Не наметнути, већ реални. Наметнуо се својим личним и карактерним особинама. Он је особа великог срца, добрих намера, веома мудар и оштроуман човек. Својим примером показује ми и учи ме да је у животу најважније имати своје мишљење и кроз живот корачати храбро и уздигнуте главе. Он је мој понос, пример једног снажног и одлучног мушкарца, баш какав бих ја желео да будем једног дана. Неки људи нечујно уђу у наш живот, науче нас битним лекцијама и оду, а неки нас прате, подржавају и оснажују да у животу морамо бити поштени, храбри, одлучни и емпатични. Тата је увек тих, смирен, често разговарамо о свему и према мени се односи као према равноправном саговорнику, чиме подстиче још већу одговорност у мени. Готово сам сигуран да он то ради са најбољим намерама и својим личним примером ми показује како треба уважавати и поштовати друге људе. Поред тога тата је стуб и ослонац наше породице за коју увек има и нађе времена поред свих својих пословних обавеза које га окружују. Знам и видим да његов радни дан траје двадесет четири часа, али је увек ту за нас.

Родитеље не бирамо, већ они бирају нас, али и да сам их бирао изабрао бих баш оваквог оца, са свим његовим врлинама које су толико доминантне да надмашују његове мане. Волим га, поштујем, ценим и ако имам идола, онда је то он.

Александар Урошевић 1а

Маша Алвировић 1б

Катарина Ђетковић IIIБ

Катарина Ђетковић IIIБ

ЉУБУ СУ ОБЛИКОВАЛИ ВРЕМЕ И ДРУШТВО У КОМ ЈЕ ЖИВЕО

Љуба Сретеновић је главни лик и уједно и приповедач романа „Кад су цветале тикве“. Време радње овог романа је неколико година после Другог светског рата као и деценија касније када је Љуба емигрирао у Шведску. Место радње је првобитно у Београду, на Душановцу а касније се сели у Шведску.

Љуба је одрастао у тешко време после рата. Живео је на Душановцу, где су се скупљали свакојаки пробисвети, све то утицало је на Љубино одрастање. Љуба је још од малих ногу волео бокс. Био је члан клуба Раднички, а већ као млад освојио је друго место у Београду, у категорији велтер. Како и сам у књизи описује своје детињство, са својим вршњацима стално је правио неке зврчке. Поред тренирања бокса, Љуба је радио у предузећу „Јанко Лисјак“, као бригадир, па је и касније преиначен у заменика шефа. Његов шеф га је волео и имао јако разумевања за његове тренинге, и када би му давао слободно да иде на тренинге, он би одлазио са девојкама у биоскоп.

Љуба постаје све успешнији и успешнији у боксу и сад му се већ предвиђа велика каријера, али хапсе му оца и брата. Од свег разочарења због хапшења његовог брата и оца, Љуба иде из Радничког и прелази у Звезду. И тада Љуба мора три године да служи војску. Из војске сазнаје да му је сестра умрла, да је била мучена па да се обесила. Љуба наслућује да му се стари познаник свети за дешавања на једној журки и спрема му освету. Смрт његове сестре, дубоко утиче на његову мајку која упада у депресију и завршава у психијатријској установи. Отишао је да је посети са оцем када им је обојици рекла све у лице – како јој нису помагали, како је све сама морала да ради, како јој је тешко било за време рата.

И убрзо у војску стиже вест да је његова мајка преминула. Поред свега тога Љуба наставља још јаче и јаче да тренира бокс и као да су га све те тужне стари терале да све више и више тренира. Љуба постаје армијски шампион у боксу. Такође успева да победи и на свеармијском турниру у Београду. На том турниру среће оца који је физички све млитавији и млитавији и безвољан за живот. Љуба постаје прекомандован у Ниш јер по мишљењу капетана који га је прекомандовао постаје искварен. На пропутовању до Ниша, Љуба виђа свог оца живог по последњи пут. Убрзо добија нови телеграм да му је и отац мртав. Кућа остаје пушта, без игде иког, Љуба кривца за све ово види у Апашу, познанику због ког се његова сестра убила.

Љуба се запутио за Сурдулицу, где је сазнао да се у једном санаторијуму налази Апаш. Долази до сукоба. Љуба је пребио Апаша, Апаш остаје да лежи на поду и убрзо умире. Љуба се враћа на Душановац онако индиспониран без воље и за чим. Долази му на врата Апашева мајка, опрашта му све, жели му све најбоље, али тај разговор у Љуби пробуди, кајање. Кајао се до те мере да није могао у Београду више да издржи, сели се у Шведску, жени се женом која већ има дете. Дете наслеђује његово презиме, повремено шаље жену и дете у Београд код брата, али се не усуђује сам да се врати. Почиње да пије. Хвата га озбиљна носталгија, у глави су му и даље речи Апашеве мајке. Узме с времена на време да вози до Југославије по три дана без престанка, дође на границу, пређе је остане 2 – 3 сата у Словенији и запути се назад за Шведску, једноставно његово стање није више било нормално.

Делује ипак да су трагедије у његовој породици имале велики утицај на њега и његово понашање, али ипак делује да је њему жеља за осветом била већа од сажалења својих најмилијих. Ипак није он лош човек, цео даљи живот провео је у кајању. Његово бунтовничко детињство коштало га је да изгуби и сестру и мајку а касније и оца. Све делује да га је окружење пробисвета у ком се нашао као и јако агресивног спорта бокса направило агресивнијим него што он заправо јесте, да га је место одрастања у доброј мери оформило као човека. Иако Љуба није много стар, има само 38 година, о догађајима које је учинио говори као да је на крају свој живота. Стално се осврће на прошлост, каје се и јако је носталгичан.

Јан Нестеренко IIб

Настасија Бајић IIа

Јан Нестеренко IIб

Лука Мијаиловић IIа

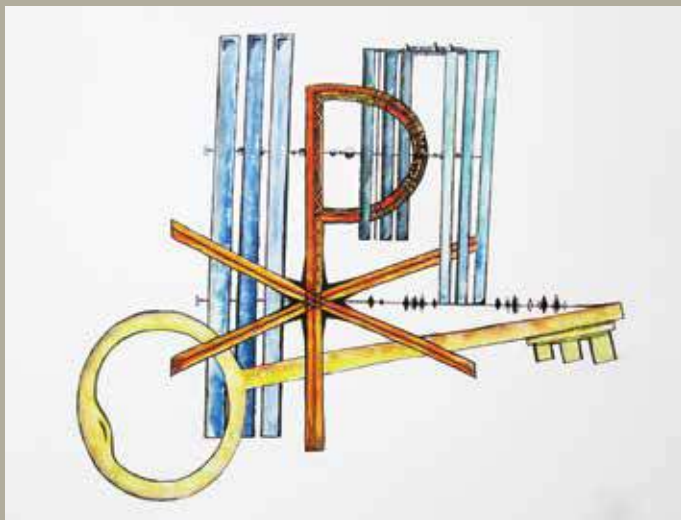

Анђела Вучковић 16

Душан Бајец 1116

Јан Нестеренко 116

ЕКОЛОГИЈА ЖИВОТИЊСКЕ ФАРМЕ

Животињска фарма под власништвом великог Наполеона је једно од најчистијих места у региону. Све животиње сложено сарађују у пословима како бисмо сви били здрави. Свиње су веома племените и добровољно сакупљају ђубре. Овце редовно рециклирају и сви су награђени. Ваздух је најчистији овде јер сви трактори имају филтере који спречавају загађење. Кокошке односе смеће, па је и земљиште подједнако чисто. Ипак, највише дугујемо нашој великој ветрењачи „Наполеон“. Ветрењача је највиша у земљи и не само што нам обезбеђује струју, него и прочишћава ваздух. Сви који сарађују за нашу екологију увек добијају награду. Сви су срећни док раде, а резултати се јасно виде. Трава нам је здравија а реке су кристално чисте. Ми волимо нашу земљу и бринемо о њој. Пре феноменалног харизматичног Наполеона све је било другачије. Стандарди живота су били знатно нижи. Наше животиње су биле у страху и сиромаштву. Живели смо у прљавштини без струје. Међутим, сада се све променило и напоскон више пазимо на нашу земљу. Више не живимо у загађености и све је боље. Сада се дивимо нашој фарми. Живела Животињска фарма!

Филип Димитријевић и Доротеја Шијан Стојић IIБ

ЉУДИ ВУКОВИ

Главне карактеристике вукова су амбициозност, мудрост и храброст. Увек се држе чопора и верни су једни другима. Вукови су животиње које се скривају и избегавају људе и у складу с тим, најрађе насељавају области у којима нема људи. Када кажемо за некога да је као вук, мислимо на особу која добро функционише у лидерским улогама као и на пословима који захтевају снагу карактера. Служе се сопственим инстинктом и усмерени су ка постизању високих циљева. Имају велику дозу интелигенције и породицу стављају испред свега.

Анастасија Дефранчески IIа

Дамир Омрчен

ЉУДИ МИШЕВИ

Мишеви су познате животиње по томе што су јако мале и ситне. Они се увек сакривају у ћошкове домова и када су изван нечије куће сакривају се од мачака. Они су питоме животиње, али се плаше људи. Када неко окарактерише човека и назове га мишом, то је углавном увреда. Под речју миш, људи желе да увреде друге и да им кажу да су: плашљиви, кукавице и да не смеју да се супротставе никоме. Са друге стране, када вас неко назове мишом, то може да има и добро значење, на пример то може да значи да сте лукави, сналажљиви, ако на пример возите мали ауто и неко вам каже да сте као миш, то би могло да значи да се сналажљиво извучете из гужве у саобраћају. Мислим да упоређивање животиња са људима није добра опција, јер понекад људи не могу да знају да ли сте га ви похвалили или увредили том речју.

Никола Петровић Иа

ЉУДИ ЗМИЈЕ

Змије као животиње представљају плодност, бесмртност, обнављање, лечење, али поред свега тога представљају и зло. Змије су хладна створења која воле да буду усамљена и да углавном буду сама. Оне су у исто време представљене као најбоље, али и најгоре животиње. Када се особи каже да је змија сматра се да је лукава и подла, јер су змије најчешће представљене као зло. Такође, сматра се да је та особа усамљена, да је углавном сама и затворена у себе, не показује нека превелика осећања према другима. У добром контексту, када се каже некоме да је змија може да се сматра и да је та особа елегантна, има манире, јер се змије сматрају луксузним животињама.

Јулија Михајловић Иа

Дамир Омрчен

Анастасија Рајковић Ia

Перина Турк Ia

ДИСТОПИЈА/УТОПИЈА

У популарној свести, утопија и дистопија су потпуне супротности, добро и зло, антоними који се никада не укрштају. Дистопија и утопија су манифестације у форми територија и структура или реализације идеала, или потпуне пропасти друштва. Та пропаст друштва је исто основана на неким идеалима и вредностима, који се у контексту текста дистопије подразумевају као коруптивни и зли.

Поента дистопије је често указати конкретне динамике и елементе друштва, и кроз презентацију оваплоћења тих елемената уплашити и упозорити читаоце о могућим последицама слеђења тих конкретних идеала и вредности.

Утопија са друге стране служи као пропаганда одређених вредности и идеала. Утопија никада није у ствари место које аутор очекује да ће да постоји, него је у неком смислу аргумент који подржава структуру уверења аутора. Томас Мор, аутор „Утопије“, првог званичног дела утопије у историји литературе, намерно је назвао дело утопија, састављено од „ou“, грчка рећ за не, и „topos“ - место, што заједно ствара не - место, или место које не постоји, уместо да дело назове „eu - топија“, или добро место. Чак у говору, када неко назове нешто утопијским, подразумева се да је то нешто нереално да се постигне, идеја или жеља која је неостварљива. Додатно, не сваки читаоц који замишља одређену утопију (замишљену аутором са конкретним вредностима и идеалима) мора, или хоће да се слаже са закључцима представљеним у тексту утопије. За човека који је интегрисан у структуру утопије, али се не слаже са вредностима на којој је та утопија основана, то место престаје да буде утопија, престаје да буде идеалан свет, зато што за тог човека оно што је идеално изгледа потпуно другачије него оригинална замисао архитекте те „утопије“

Вредности и идеали на којима су основане утопије сматране релевантним у свету литературе такође најчешће мање одражавају личне вредности него колективне идеале и вредности тог историјског периода. Када је Campanella замишљао „Град сунца“, вредности које је он интегрисао у рад су мање биле личне вредности него вредности покрета просветљења - едукација, академија, једнакост, братство, итд. Али, на пример, укључује структуру „просветљене монархије“ са краљом на врху тог друштва, нешто што не би било укључено у било којој утопији написаној данас, осим ако би то била лична вредност писца.

На супротној страни, дистопија је исто тако полу-релативан појам. Шта је за неког потпуна дистопија може другима да личи на утопију. Често у дистопијалним световима, већина насеља тог друштва је представљено замишљајући друштво у којем живе као најбоље од могућих друштава, скоро утопијско. У „Врлом новом свету“, на пример, већина насељеника, осим главног јунака, види своје друштво као утопију, и само јунакова уникална перспектива и вредности дају му да схвате дистопијалну природу свог света.

Дистопија и утопија тако постају много сличнији него што се обично мисли. Узимајући различите структуре идеала и вредности, дистопија постаје утопија, и утопија постаје дистопија. На крају, да ли се утопија сматра утопијом или дистопија сматра дистопијом зависи од доминантне идеолошке структуре у друштву у специфичном историјском моменту.

Yan Nesterenko ИБ

Јана Карановић IIIБ

Јана Карановић IIIБ

МЕЂУ ГРЧКИМ БОГОВИМА

Богови, нама још непозната чудесна бића, имају способност да контролишу нашу околину и нас. Са њима живимо ми, обични, немоћни људи и испаштамо њихове грешке свакодневно.

Данас, дошло је до заплета између богова, поново, где су уништили већи део нашег града. Атина је хтела да се спријатељи са Зевсом, међутим Посејдон се умешао у њихове односе. Настала је свађа и све то изнад наших глава, на небу. Свакодневно, када дође до тога, ми људи се само молимо боговима да нас богови не убију. Зевс је својом моћном руком бацао муње и громове на Атину, сваки пут када њу промаши, једна оде на нас, беспомоћних бића, може само да сања моћ коју богови поседују над свима. Ми бисмо, највише од свега, хтеле да можемо барем да се одбранимо, да заштитимо наш народ, нашу децу, па и нас саме, међутим то је благо речено немогуће. Ми, мали мрави у односу на некога тако моћног, можемо само да производимо звуке и да се надамо да ће нас неко од њих чути и сажалити се, међутим такав се ретко нађе. За њих радимо, над њима се клањамо, и због њих испаштамо. Мањина ће да вам потврди ово што је сад речено, мноштво неће ни хтети да коментарише из снажног страха који је јачи од њих самих, када се он пробуди, шчепа их и прогута целе, но, то је нешто што богови и желе, страхопоштовање и то и добију. До сад нисам чула те храбре који ће се усудити да изађу на улице и да се боре за себе, да се буне, бране њихове домове, породице, пријатеље, градове. Страх је присутан у свима нама, нема те особе која се не плаши њих, научили смо ми нашу лекцију још давно, свака особа барем зна или је чула за некога ко је окусио, или чак видео својим очима тај бол, мада тај који је видео, после тога више ништа није могао да види, а ни да чује, ни да осети, и све то зато што није послушао оно што јој се каже.

Богови су надмоћна бића, која се не дају победити, свако ко је покушао да им се супротстави, није се више никад пробудио, заспао је вечним сном и за њега нисте могли жалити, нити га барем испратити у његов вечни сан, онај који је покушао, завршио би исто као и он, само што сад уместо једне особе која труне испод земље, биће две, па ви, ако желите да им заузмете место испод земље, за то ћете платити, или барем ваши пријатељи, не можете ви да заузimate нешто што је од Богова.

Дора Будеч 16

Лука Јанковић 16

Павле Матић 16

Михајло Белић 1а

Сања Јојић 11б

Jane Austen

ГОРДОСТ И ПРЕДРАСУДА

Џејн Остин рођена је 16. децембра 1775. у Стивентону. Живела је код оца Џорџа Остина, који је био парохијски свештеник. За Стивентон остаје везана цео живот, никада се није удала. Имала је шесторо браће и старију сестру Касандру са којом је била јако блиска. Основно образовање стекла је у школи за девојке 1783, у Оксфорду. Од 1785. до 1786. похађала је школу за девојке у Редингу. Џејн Остин добила је знатно веће образовање у односу на оно које су добијале девојке у њено време, због тога се рано посветила писању и прву причу је већ објавила 1789.

Романе које је написала су: Разум и осећајност, Гордост и предрасуда, Ема, Под туђим утицајем... Главна тема јесте удаја, друштвени положај и новац. У то време сматрало се да жене не треба да раде и да то није за њих. Нису била иста права за

мушкарце и жене. Жене нису могле да се школују, као што су мушкарци могли. Жене су се углавном удавале због новца, друштвеног положаја и некима је родбина одлучивала за кога ће се удати, мало је бракова било из љубави.

Због Џејн Остин и осталих јунакиња које су хтеле да саме одлучују о својој судбини, имале су жељу и вољу да то промене, због тога што су биле довољно храбре да почну да мењају свет. Породица Бенет се састоји од господина и госпође Бенет и њихових пет ћерки: Елизабет, Џејн, Лидије, Кити и Мери. Главна тема у кући јесте да се барем једна ћерка добро уда, да би након очеве смрти могла да издржава целу породицу. Господин и госпођа Бенет су јако различити карактерно. Господин Бенет је смирен и сталожен, док је госпођа Бенет била врло површна. Без обзира на њихове различитости они живе у срећном браку. У то време закони о наследству су биле у корист мушкараца. Жене нису имале никаква права и увек је морао муж да издржава жену. Жене су финансијски зависиле од мушкараца, зато је и било потребно да се удају у некој богатој породици јер када би се жена удала из љубави, а тај човек нема довољно новца, живот би био много тежи.

Мислим да се због главне јунакиње прилике мењају када је реч о браку, зато што није хтела да ступи у брак са Дарсијем све док не осети праву љубав. Мислим да тако даје добар пример другим девојкама. Дарси сматра да је моћан, дрзак и стално ради по свом, док Елизабет стално има предрасуде и не дозвољава Дарсију да се представи и да га упозна на прави начин. На почетку романа они уопште нису били у добрим односима, чак се могло рећи да се нису подносили. Због гордости и предрасуда нису дозвољавали један другом да се заљубе. Увек су волели да се надмећу једно са другим, да се доказују, због тога нису могли да схвате да је љубав заправо велика. Када би уопште размишљали о браку, њих двоје су знали да то не би ишло добро, зато што је Дарсијева породица много богатија од њене. Тек касније у току романа Елизабет схвата да се иза Дарсија крије једно мило лице и осетљива душа. Џејн је најстарија ћерка у породици и за њу се сматрало да је најлепша. Јако је блиска за сестром Елизабет. И ако су њих две потпуно различите. Џејн је повучена и стидљива. Њих две су увек делиле тајне и причале о свему заједно. Мој омиљени лик је Елизабет и она је описана као једна весела и раздрагана млада жена, увек срећна и расположена. Уживала је у свему што је смешно и особа је која

воли да се смеје. Често показује доброћудну дрскост, која није увредљива већ добронамерна. Сматра се да је најсимпатичнија у поређењу са својим сестрама. Има пуно врлина. Она је љупка, паметна, духовита.

Гордост је особина за коју неко сматра да је добра, док неки мисле сасвим супротно. За ову особину може се рећи да је неко достојанствен, поносан, узвишеност, док се с друге стране може рећи да ово и није особина већ нешто сасвим друго. Из другог угла гордост може значити када је неко дрзак, пун себе, тврдоглав. У роману гордост је представљена Дарсијем. Он је представљен као један узвишен и достојанствен господин, који

воли да се докаже другима. Неким људима се то није свидело, па је због тога био у конфликтима са другим људима.

Наследство је увек припадало мушкарцима. Наследство се углавном одређивало према пореклу. Жене нису ни имале право да наследе било шта од имовине. Увек су зависиле од мушкараца када је у питању новац и имовина. Једини извор новца за жене било је да се удају, да би у будућности биле осигуране као и њена деца. Писма имају битну улогу у роману, што је и нормално, то је комуникација која је свакоме потребна. У писмима могу да се искажу осећања, као и емоције. Кроз писма можемо упознати некога у скроз другом светлу. Пример су Дарси и Елизабет. Када је Дарси упутио писмо Елизабет и објаснио јој све, тада Елизабет упознаје скроз другачијег Дарсија и схвата да он није лош човек и да није онакав каквог га је она замишљала.

Џејн Остин борила се за једнака права између мушкараца и жена. То је било јако тешко, јер су у то време жене биле необразоване. Борила се да жене раде, да имају посао и самосталност. Борила се и за то да бракови буду из љубави, а не интереса. У друштву је то био обичај. Жена треба добро да се уда за угледног и богатог човека, без обзира да ли се воле или не. За све те ствари се Џејн борила.

Џејн Остин је веома јасна. Let your lover educate you значи да свако може да образује и унапреди другог. Када Дарси дође у комшиluk, осећа се супериорнијим од свих осталих, јер има више новца и виши статус од осталих. Елизабет му због тога осуђује понос и ароганцију. Због тога се осећао увређено, али касније схвата да је то било из најбоље намере. У једном тренутку у роману он признаје да му је то било потребно. И да је научио лекцију од Елизабет. Схвата да га је научила тешку, али најбитнију лекцију, схвата да је била управу када су у питању његови манири, понашање и изрази лица. Тај начин на који му је она помогла неће заборавити. Не треба да престанемо да осуђујемо људе, али морамо пажљивије судити. Као прво да ли смо ми сигурни да знамо све о особи коју осуђујемо? Важно је да знамо све чињенице о нечему што желимо да кажемо. Људи су различити то је ствар коју морамо да запамтимо. Ако нека особа не воли нешто да ради то не мора да значи да нико не воли. Битно је бити mudar, некад је боље неке ствари држати у себи. Као и Елизабет која је на почетку романа имала погрешно мишљење о Дарсију, па је на крају схватила да није била управу.

Take money seriously! - Новац може бити врло лепа ствар, наравно када га имате довољно. Новац не треба да се троши у великим количинама, треба да се троши када стекнете довољно. Људи морају да знају како се новац користи. Неко може имати пуно новца али не зна на који начин да га троши и како.

Don't be snobbish! Сноб на српском језику значи када неко мисли за себе да је бољи од свих, изнад свих. Могла бих да кажем да ова реч може да се искористи на почетку романа, када Елизабет ствара прво мишљење о Дарсију. Љубав и живот су алати са којима морамо руковати читав свој век, а да немамо упутство за употребу. Сматрам да је љубав нешто посебно и природно. Наравно да у почетку не знамо шта да радимо с њом, али исто тако сматрам да имамо доста времена да разумемо шта она значи и како функционише. У животу морамо да се сналазимо, јер нико није рођен са знањем о љубави. Треба истраживати о љубави, за то имамо доста времена, али исто тако морамо бити пажљиви са њом, јер љубав није мала ствар. Можемо написати интимну историју доба у коме живе наши јунаци, јер нам је Џејн дала све неопходне информације. Знамо како се живело у то време и какве су поделе постојале између мушкараца и жена. Знамо како се деле, колико неправде има и какви сукоби постоје. На основу скрупуле и моралних осуђивања можемо да закључимо какви су ликови из романа. Ми читаоци можемо да закључимо особине ликова. На сваког лика другачије утичу такве ствари. Ми који читамо књигу можемо да закључимо у ком времену се одвија прича. Морална осуђивања донесе нама читаоцима другачије перспективе за сваког лика и ми можемо боље да разумемо радњу романа. Кроз те ствари читаоци се могу више приближити ликовима и схватити своје размишљање и гледање на те ствари.

Саша Јојић IIб

Јана Васић Ia

ЉУДИ СЛОНОВИ

У комуникацији међу људима, често можете да чујете како људи упоређују слонове са људима. То је из разлога што слонове понекад имају сличне особине као људи. На пример, најчешћа реченица, за коју сте сигуран сам чули, јесте памтиш као слон. Та реченица је најчешће употребљена у поређењу са људима из разлога што имају јако добро памћење и имају импресивну интелигенцију. Када хоћете да некоме кажете ову реченицу, то значи да хоћете да му кажете, да је врло интелигентан и паметан човек. Такође, постоји и негативна страна поређења слоних са људима. На пример када некоме кажете да је слон у некој свађи, ви заправо њега хоћете да увредите и да му кажете да је крупан или дебео.

Alex Gregori Ila

ЉУДИ СВИЊЕ

Свиње, прасићи, дивље свиње су животиње које су веома интелигентне, али изгледају као једне од најглупљих животиња у штали. Јесу, укусне су, али имају и неке друге особине, оне које су сличне нама, људима, најопаснијим предаторима на овој планети, а највише деци. Сви знамо да су свиње неуредне, прљаве и да воле да једу. Деца су обично неуредна, а и ми одрасли људи исто, јер кад погледамо нашу планету, као свињац је постала, а што се тиче хране, у протеклих 50 година смо произвели више хране него од почетка наше цивилизације. Каже се да си прљав као свиња или да једеш као свиња, са правим разлогом.

Марко Штрајх Ila

ЉУДИ ПЧЕЛЕ

Пчеле су увек биле карактерисане као вредне и марљиве. Оне производе мед и тиме показују да је тежак рад награђен. Оне су веома лојалне својој краљици и никада не одустају пред тешким радом. Људи пчеле су баш овакви. Вредни, увек су труде да испуне свој циљ и никада не посустају. Њихов труд увек долази са неком наградом која их гура напред и помаже им да остваре све своје циљеве. Они су веома лојални људи, увек су ту да помогну некоме. Слушају све што им се каже и заврше посао веома успешно. Због тога је и велики комплимент када нам неко каже да смо као пчеле.

Андреа Бабић Ila

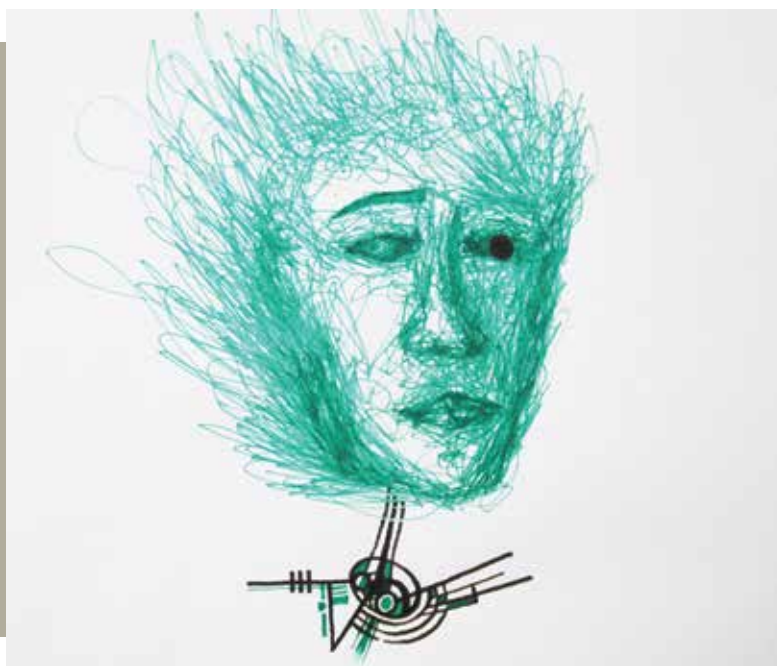

Дамир Омрчен

Јан Нестеренко 11б

Јан Нестеренко 11б

ЗЛОЧИНОМ СЕ НЕ ПОСТИЖЕ ДУШЕВНИ МИР И НЕ ДОСЕЖЕ ПРАВДА

Колико пута смо поставили питање: Зашто се то баш мени дешава? То је оно чувено питање о неким невидљивим силама које нас воде и то баш тамо где ми не желимо и нећемо и то све до коначног пораза.

Читајући роман „Кад су цветале тикве“ – упознајемо лик Љубе Сретеновића, кроз који је описана судбина младића који је одрастао на београдској периферији, чије су наде изневерене, живот празан и бесмислен а насиље стил живота. Упознајемо један тежак живот у тешким условима. Љуба је одрастао у скромној радничкој породици са оцем, мајком, братом и сестром. Он је мангуп са Душановца, боксер, шампион, женскарош, све што је друштво очекивало да буде. Најбоље пријатеље је проналазио међу онима који су били склони тучама, преварама, подвалама, крађама... И на почетку романа постаје нам већ јасно да ће тешко успети да се одупре свим изазовима које са собом носи живот улице. Његова трагедија потиче из његове породице. Породичним трагедијама, које су му се дешавале, изгубио је све оно што породица, као основна ћелија друштва пружа свакоме од нас – ослонац, подршку и равнотежу. Страдање његовог оца и брата 1948. године у политичким борбама били су од пресудног значаја на даљи ток његове судбине. Живећи и одрастајући на улици и сам се навикава на перманентно насиље и прихвата га као начин живота. На његов даљи ток живота битан утицај имало и његово замерање мангупу из краја Столету Апашу, јер су се његови путеви често преплитали са Столетовим, а Столе је важио за момка број један у крају. На једној игранци у Крагујевцу, због дугоноге бруцошкиње долази до њиховог сукоба. Жртва тог сукоба постаје Љубина сестра Душица, која је извршила самоубиство јер је силована. Његова мајка доживљава нервни слом, јер се како она каже један лудак ухватио бокса и девојака, друга два лудака, његов брат и отац политике, а једно добро и невино дете, његова сестра је страдала. Умире и Љубина мајка. Све ово је утицало на разарање већ начете породице која је некада важила за складну и пуну љубави. Сплет ових трагичних околности пробудили су бес и горчину који су га променили до те мере да су његовим особинама дали ноту окрутности и хладнокрвности. Он је слепо желео освету кажњавањем сестриног убице, где нема никаквих дилема, већ само чека прави тренутак за то. И баш ту је кулминација његове трагедије – убиство умирућег човека, његовог некадашњег идола. Обрачун са Столетом представља и последњи чин који је био везан за један стварни живот и односе који владају у њему. Након свих ових трагичних догађаја Љуба свој живот наставља у Шведској, што доживљава као коначно изгнанство из земље у којој су заувек остали његови корени. У Шведској је пронашао уточиште, али не и место за живот. Он воли своју жену Инге и усвојеног сина Арнеа, али када га ухвати носталгија вози три дана и три ноћи до границе са Словенијом, како би удахнуо ваздух своје земље, чуо говор свог народа, а онда се вратио натраг. Брак са Швеђанком донео му је материјалну сигурност, али... Све ове несрећне околности утицале су на неке будуће догађаје, који су га тако дубоко бацали у вртлоге живота са којима он није могао да се бори. На почетку нам се чини да је због страха од истраге, због убиства побегао у Шведску, касније сазнајемо да су његови мотиви ипак другачије природе. Живот проводи лутајући путевима који не воде никуда и схвата да је само пука играчка у рукама судбине. Једино осећање које га носи и гази је носталгија, а његов живот је живот у сенци, туробна замена за прошли живот на Душановцу. И после много година живи са својом тугом на исти начин остављајући себе да пати за оним што му највише значи у животу, надајући се да ће неки мали паметни рат опрати његову прошлост и скинути љагу са имена Љубе Сретеновића Шампиона. Своју судбину и свој животни пораз одређује кључном реченицом „Не, нећу се вратити“.

Александар Урошевић la

ЗНАК И СИМБОЛ

Никад не кажемо да постоји симбол, јер вазда кажемо да постоји некакав саобраћајни знак поред пута: стоп, првенство пролаза, итд. Можемо налетети на путу и на знак који нас упозорава да је могуће да нам на обележеној деоници искочи дивљач (рецимо јелен или крдо јелена) истрчавши на пут. Но, у уметности јелен може бити мотив, као што се то налази на примеру скулптуре „Дијана“ дело Жана Гужона... Тај мотиву поменутом уметничком делу „неће представљати аналогију фактичком јелену, нити је вредност тог уметничког дела због на њему приказаног јелена, већ због сложеног естетског осећања које је у позадини „скулптуре, уметник остварио“. Но, ако је човек који пред скулптуром стоји тек лишен сваког естетског смисла, онда ће он тај уметнички кип или статуу, дочекати и појмити као знак, а не као симбол.

СИНЕСТЕЗИЈА

1. „У психологији: са-осет или секундарни осет који настаје дражењем једног чула, при чему се не изазива само одговарајући осет, већ и осет неке друге области. Овај феномен је од значаја и за естетику, за психологију уметности и, посебно, за књижевно стварање.

2. Врста метафоричног замењивања појмова, у којој долази до стапања двају или више чулних области тако што се осети једног чула квалификују речима које означавају особине осета неког другог чула. Примере синестезије налазимо и у свакодневном говору (светли и тамни тонови, топле и хладне боје). Метафоричка живописност таквог изражавања лежи и у основи уметничке употребе. Њена основна стилска вредност састоји се у сликовитом изражавању неког квалитета или нијансе чулне перцепције. Примере налазимо већ код Хомера (медни глас сирена); у Библији (И обазрех се да видим глас који говораше са мнош, у ренесансној поезији (Ц. Дон - гласни мирис). У романтичној поезији добија изразитији стилски значај као израз романтичног напора да се замене стандардни класицистички епитети сликовитијим предлозима: Брентано говори о миловању и сјају звукова, Шели о свежини зумбула као о музици, Хајне о речима слатким као месечина и нежним као мирис руже. Код француских симболиста постаје елемент њихове поетике; тако у Бодлеровим Сугласјима

лежи у основи доживљаја природе и израза тог доживљаја: ту су мириси ко поља зелени, слатки ко обое, а склад почива на (сливају се боје, мириси и звуци).

Природа је храм где мутне речи слећу
Са стубова живих понекад, а доле
ко кроз шуму иде човек кроз симболе
што га путем присним погледима срећу.

Ко одједи дуги што даљем се своде
у јединство мрачно и дубоко што је
огромно ко ноћ и као светлост, боје,
мириси и звуци разговоре воде.

Неки су мириси ко пут дечја свежи,
зелени ко поље, благи ко обоје,
– други искварени, победнички, тежи,

што у бескрај шире простирање своје,
као амбра, мошус, тамјан, раскош њуха
који пева занос чула нам и духа.

Шарл Бодлер, Превео: Иван В. Лалић

Припремио Дарко Милетић, професор француског

TROJAN WAR

Fun Facts about the Trojan War

- Legendary conflict between the early Greeks and the people of Troy in western Anatolia
- The war stirred the imagination of the ancient Greeks more than any other event in their history
- Was celebrated in the Iliad and the Odyssey of Homer, as well as a number of other early works now lost

How did it start? The Judgement of Paris

- Eris, goddess of discord, was not invited to a wedding banquet on Mt. Olympus
- Into the banquet hall, Eris tossed a golden apple inscribed "For the Fairest"
- Athena, Hera, and Aphrodite asked Zeus to decide who deserved the apple
- Zeus would not choose
- Zeus says Paris is an excellent judge of beauty, and refers the goddesses to him

- Paris was the son of King Priam of Troy
- When the goddesses appeared to him, they each offered him a bribe:
  - Athena would make him a great warrior.
  - Hera would make him ruler of Europe and Asia.
  - Aphrodite would give him the most beautiful woman in the world.

Who did he choose?

- Paris gave the apple to Aphrodite
- She then took Paris to Helen, the most beautiful woman in the world

Paris abducts Helen

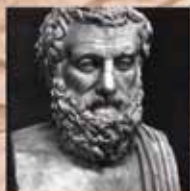
The Greeks Respond

- Menelaus asks all of Greece to help (including Odysseus and Achilles)
- Greek armies set off across the sea to lay siege to Troy and leave it in ashes.
- Helen is often referred to as "The Face that Launched a Thousand Ships"

Agamemnon

- Sacrificed his daughter (Iphigenia) to Artemis in order to get favorable winds for the ships to sail to Troy
- Offended Achilles by taking his "prize" (a girl named Briseis) after one battle

Achilles Routs

- Because Agamemnon offended him, Achilles refused to fight
- Then things went badly for the Greeks, and they begged him to return
- He allowed his friend Patroclus to fight in his place, wearing his armor
- Patroclus is killed by Hector (who thought it was Achilles)

Achilles Returns

- Enraged over the death of Patroclus, Achilles returns to battle
- His mother procures for him some new armor (made by Hephaestus)
- He kills Hector and desecrates the body

Achilles Relents

- King Priam sneaks into the Greek camp and begs Achilles to give him Hector's body so that his son may have proper funeral rites.
- Achilles allows Priam to take the body
- After Hector's death, Achilles does not have long to live

The Death of Achilles

- Achilles was unconquerable by mortal men, but Apollo stepped in
- Apollo guided Paris's arrow into the only weak spot Achilles had: his heel
- Achilles dies from the wound
- The remaining Greeks decide his divine armor should go to the bravest remaining warrior

Odysseus Wins

- Odysseus makes a speech explaining why he deserves it, and he is awarded the armor of Achilles
- He then devises the final plan to end the Trojan War

The Trojan Horse

- The Greeks pretend to retreat, leaving behind a large wooden horse
- The Trojans, in celebration, drag the horse inside their city as a war prize

Odysseus and many other Greek warriors are hiding inside the horse

The Fall of Troy

- They wait until the Trojans are asleep, and then they come out and slaughter them
- The Trojan War is ended: Greeks won & Trojans lost
- Odysseus is the greatest hero remaining alive but now he has to get home

Tea Вуксановић Ia

ЛАТИНСКЕ НАРОДНЕ ПОСЛОВИЦЕ И ИЗРЕКЕ

Alea iacta est! – Коцка је бачена!

Amicus animae dimidium – Пријатељ је половина душе.

Amor omnia vincit – Љубав све побеђује.

Amicus certus in re incerta cernitur – Прави се пријатељ препознаје у невољи.

Audaces fortuna iuvat – Срећа помаже храбрима.

Acta, non verba – Дела, не речи.

Cogito, ergo sum – Мислим, дакле постојим.

Cornix cornici oculos non effodiet – Врана врани неће вратити очи.

Clara pacta, boni amici – Чист рачун, дуга љубав.

Clavus clavo extruditur – Клин се клином избија.

Divide et impera – Завади па владај.

Festina lente! – Пожури полако!

Gratia gratiam parit! – Љубав рађа љубав!

Historia magistra vitae est – Историја је учитељица живота.

Homo homini lupus est – Човек је човеку вук.

Lupus in fabula – Ми о вуку, вук на врата.

Mens sana in corpore sano – У здравом телу здрав дух.

Nolite jacere margaritas ante porcos – Не бацајте бисере пред свиње.

Primum vivere, deinde philosophari – Прво живети, онда филозофирати.

Tu quoque, Brute, mi fili? – Зар и ти, сине Бруте?

Veni, vidi, vici – Дођох, видех, победих.

ТРАГОМ ИТАЛИЈАНА У БЕОГРАДУ

Тема обиласка знаменитости у организацији оријентиринг секције била је Трагом Италијана и десила се 22.3.2022. За почетак, прошли смо поред амбасаде Италије у Бирчаниновој улици која важи за краљицу међу амбасадама. Заиста, она је и изграђена по жељи италијанске краљице Елене од Савоје, некадашње црногорске принцезе. Одатле смо се запутили ка Италијанском војном гробљу где су сахрањени италијански војници који су учествовали у Првом светском рату. Већина ученика је била изненађена чињеницом да овакво место уопште постоји у нашем граду. Капије овог гробља отварају се само у посебним приликама, тако да смо гробље осмотрили са спољашње стране.

Да ли сте знали да је споменик кнезу Михаилу на Тргу републике, поред кога пролазимо скоро сваки дан, израдио италијански вајар Енрико Паци? Са истога места осмотрили смо и фигуре Атласа на садашњем хотелу, згради некадашњег Југоекспорта у Коларчевој улици бр. 1, дело Ђузепе Пина Грасија, југословенског вајара италијанског порекла. Његових дела је много у Београду, чак и на споменику Незнаоком јунаку на Авали, тако да бисмо морали да јуримо са једног краја града на други да бисмо их све видели.

Каква би то била шетња трагом Италијана да нисмо појели и по парче пице и изврстан италијански сладолед у сладолеџиници Васио? С обзиром на велики избор правог, занатског сладоледа, није ни чудо што смо управо на овом месту провели највише времена и ту и завршили данашњу шетњу. Неко другом приликом посветићемо време обиласку остатака старог Сингидунума, античког римског града.

Ива Спасић, професорка италијанског

ОСАМ ОСОБИНА КУЛТУРНИХ ЉУДИ

„Живот има своје услове. Како би човек био прихваћен међу образованим људима, мора бити културан“, поручује у једном писму руски писац Антон Павлович Чехов свом млађем брату, састављајући попис услова које испуњавају културни људи.

1. Културни људи поштују све људе и зато су увек љубазни, пажљиви и спремни помагати другима.

2. Саосећајни су према свима, не само према просјацима и мачкама. Брину и о ономе што се не види, и спремни су на жртве како би помогли другима.

3. Поштују туђе власништво и зато враћају своје дугове.

4. Искрени су и презиру лаж. Не лажу чак ни кад су ситнице у питању. Лаж вређа слушаоца и понижава га у очима говорника. Не претварају се, понашају се исто и на улици и у свом дому, не праве се важни пред својим скромнијим пријатељима. Нису склони блебетању и не оптерећују друге својим ничим изазваним извештајима. Из поштовања према туђим ушима, више ћуте него што причају.

5. Не понижавају се како би изазвали сажаљење. Не играју на карту туђе осетљивости да би освојили пажњу. Не изговарају реченице попут: мене нико не разуме или никога није брига за мене. То су јефтине трикови.

6. Не пате од плитке таштине. Није их брига за лажне вредности, познанства с познатим особама или за то да сами буду познати. Ако су учинили нешто битно и друштвено корисно, не праве од тога најважнију ствар на свету, и не хвале се тиме да имају приступ тамо где га други немају. Збиља талентовани људи се увијек клоне рекламирања.

7. Ако имају неки дар, поштују га. Због тог дара жртвују одмор, романсе, провод, таштину. Поносни су на свој дар, али су му и врло посвећени.

8. Имају развијен осећај за лепо, естетско. Не иду на спавање у одећи, одржавају чистоћу животног простора. Теже оригиналности, отмености, човечности, диве се мајчинским осећајима. Држе се начела *mens sana in corpore sano* – у здравом телу здрав дух.

(Писма Антона Чехова породици и пријатељима)

Какие народы населяют Россию?

Что отличает народы России друг от друга?

Не знаю если вы знали, но Россия многонациональная страна. **Более 160 различных народов населяют Россию:** русские, татары, буряты, башкиры, чувашаи, чеченцы и многие другие.

Здесь проживают так называемые **коренные народы**, которые сотни лет живут на этих территориях. На дальнем Востоке живут народы которых называют чукчи, эскимосы и якуты, на юге Сибири — буряты, хакасы, алтайцы, тувинцы. Башкиры живут на Южном Урале, на берегах Волги — чувашаи и татары.

Рассмотри карту народов России, обрати внимание на то, где проживают разные народы.

Как ты, дорогой читатель и предполагал, климатические условия не позволяют вести нормальную жизнь в многих районах России. Но все равно коренные народы проживают в суровом климате и продолжают жить на своих исконных территориях.

Особенности народов России

Народы России отличаются чертами лица, родным языком, традиционными блюдами, национальными костюмами, праздниками и обычаями. Кроме того, они исповедуют различные **религии**. Самые распространенные религии в России то христианство, ислам, буддизм, иудаизм.

ТРАГОМ ФРАНЦУЗА – КУЛТУРНИ ОРИЈЕНТИРИНГ

Ученици наше школе – истакнути фанови француског језика и културе кренули су 15. 3.2021. на културни оријентиринг. Прва тачка било је француско гробље, потом дивна пекарица у срцу града, Француски културни центар, француска амбасада и споменик захвалности француском народу. Сваку тачку пратила су објашњења на француском и српском. Уживали смо у француско-српском дану. Направили смо 7000 корака, али смо се вратили задовољни.

Аутор фотографија Марко Обрадовић IIIБ

L'ARMISTICE /DAN PRIMIRJA/

C'est quoi L'Armistice du 11 novembre?

Le 11 novembre marque la date anniversaire de l'Armistice de 1918. Ce document, signé entre l'Allemagne et la Triple Entente /France, Grande-Bretagne, Etats-Unis/ et prélude au Traité de Versailles de 1919, a suspendu les combats qui faisaient rage depuis quatre ans entre les deux camps. Chaque année, dans l'Hexagone, cette journée symbolique est célébrée par une série de cérémonies rendant hommage aux soldats de la Grande Guerre, morts pour la France, auprès des quelques 30 000 monuments aux morts édifiés dans les villes et villages.

Текст приредио Душан Бајец IIIа

LE MONUMENT DE GRATITUDE /СПОМЕНИК ЗАХВАЛНОСТИ/

Pendant la Première Guerre mondiale se sont formées une alliance militaire et une amitié entre La Serbie et la France.

Après la guerre, les intellectuels serbes ont lancé une initiative en signe de gratitude pour l'aide de la France adressée à l'armée. A Belgrade s'érige un monument représentant un témoignage durable et un gage de la préservation de l'amitié et de l'alliance franco-serbe conclues pendant les jours de grands défis.

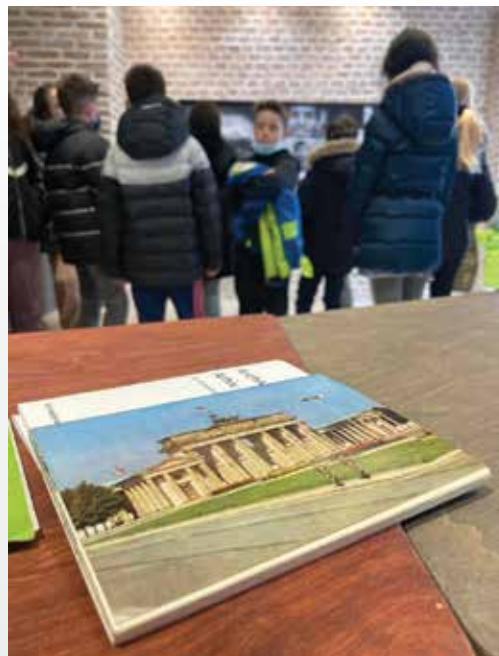
L'histoire du monument encore appelé Monument pour la France, est un monument ornant le parc de Kalemegdan. En raison de sa valeur artistique et historique, il est inscrit sur la liste des monuments culturels de grande importance de la République de Serbie et sur la liste des biens culturels de la Ville de Belgrade.

La réalisation du Monument a été confiée à l'un des plus importants sculpteurs yougoslaves, un artiste de renommée mondiale, Ivan Meštrović. Le monument imposant, de plus de quatre mètres de haut, représente la France qui, dans un élan de guerre, apporte de l'aide à la Serbie.

Текст приредила Маша Алвировић IБ

ТРАГОМ НЕМАЦА У БЕОГРАДУ

Једна узрасно необична група ученика (средњошколци и основци) кренула је 8.3. на културни оријентиринг. Истраживали су уз помоћ чика Боже места која су у вези са немачком културом и историјом на овим просторима. Наша водичица кроз Гете институт била је веома шармантна. Развила се и прича на немачком језику. Божа нам је говорио о Гетеу, храни и јединственом споменику који су немачки војници подigli непријатељима. Аутор фотографија је Марко Штрајх.

ТРАГОМ ШПАНИЈЕ У БЕОГРАДУ

За оријентирце који похађају часове шпанског језика организована је културна тура „Трагом Шпаније у Београду“ у уторак 5. априла. Прва тачка на нашој тури била је амбасада Шпаније у Крунској улици где су нас дочекали конзул Рафаел Родригез Понга и госпођа Мастола Поп Јорданов из сектора за културу. Разговарали смо о знаменитостима Шпаније, дипломатским односима Србије и Шпаније и наравно о фудбалу.

Пут нас је водио даље до Ташмајданског парка и скулптуре Дон Кихота чији је аутор Јован Солдатовић и која је постављена почетком деветесетих година прошлог века.

Сазнали смо да је 2. октобра 1971. године, на стадиону „Ташмајдан“ у Београду, одржана права шпанска корида, први и једини пут у некој европској држави ван Иберијског полуострва. Главна звезда био је Луис Мигел Домингин, један од најбољих шпанских матадора 20. века, чије је мајсторије описао Ернест Хемингвеј у књизи „Опасно лето“.

Слатки предак направили смо на Теразијама у ресторану „Burrito Madre“ где смо пробали ћуросе, традиционалну шпанску послasticу.

Следећа тачка на нашој рути била је Институт Сервантес, основан 1991. године са циљем ширења шпанског језика и културе. Седиште је у Мадриду и Алкали де Енарес (Alcalá de Henares), постоји 86 центара широм света са око 80.000 полазника годишње. Погледали смо и актуелну изложбу фотографија „Феминистичка борба Барселоне кроз објектив Пилар Ајмерик“.

У повратку ка нашој школи прошли смо поред Шпанске куће, полусрушеног објекта у београдском насељу Савамала. У време када је саграђена представљала је један од најрепрезентативнијих објеката у овом делу града. Крајем Првог светског рата букнула је „шпанска грозница“ па је кућа претворена у карантин.

За крај, сазнали смо да је Савски трг пројектован по идеји шпанског ауторског тима, на челу са Марком Фенвиком, шпанским архитектом.

Шпанском туром заокружили смо цео циклус нашег културног оријентиринга, где смо се у претходном периоду упознали са знаменитостима Италије, Француске и Немачке у Београду.

Станислава Шарчевић Гога

ЕВОЛУЦИЈА

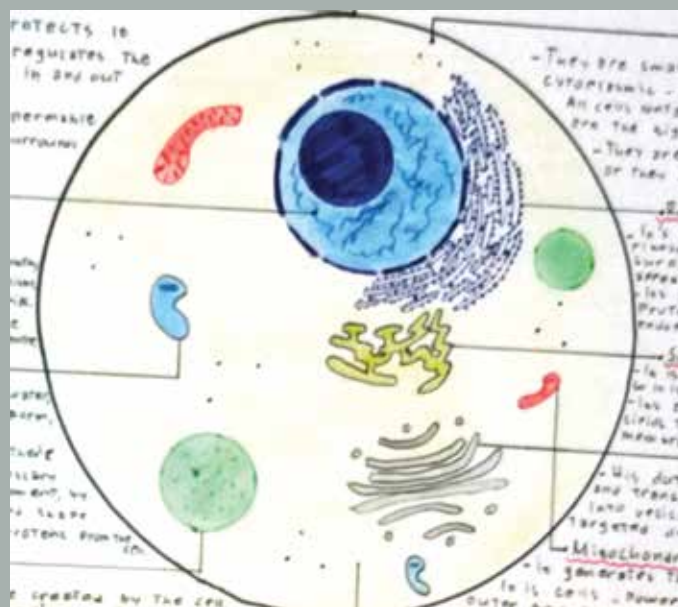
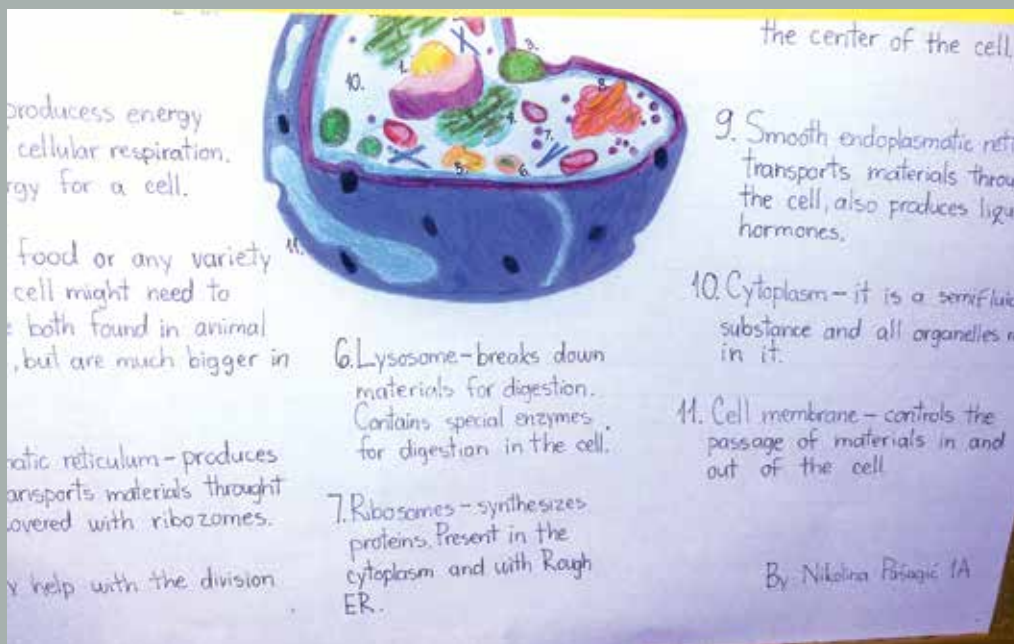
Ученици друге године су посетили Природњачки музеј 15.4.2022. Пошто смо управо завршили област Екологија и еволуција, на часовима биологије, поставка Еволуција се савршено уклопила да ученици употпуне своје знање.

Видевши слике, скелете и лобање разних Хоминида, у нама се пробудило осећање и благи страх због пролазности и значаја времена. Ипак, срећни јер смо рођени као Хомо сапиенси, спремни смо за следећи сумативни задатак, за који смо неопходне информације добили у Музеју.

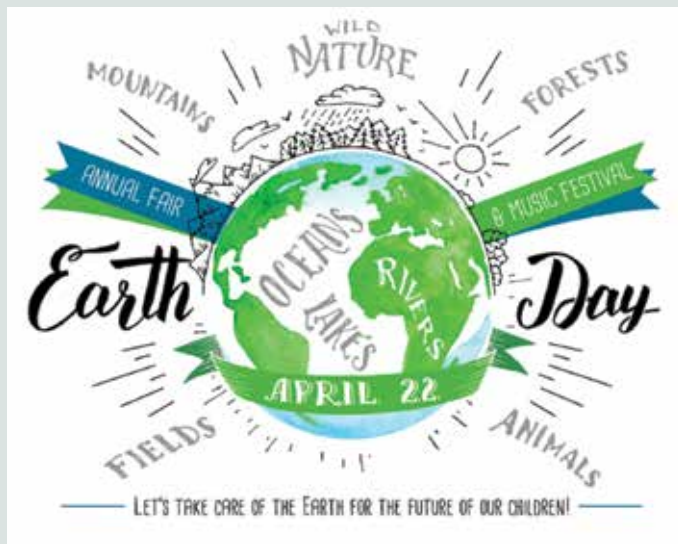
Марија Кержлин Трифуновић, професорка биологије

Да ли можете да погодите шта је ово на Марковом цртежу?

SAVE THE EARTH

We are so lucky to live on planet Earth, as it is the only known planet with life present on it. The question is why it is possible. The answer is simpler than we could expect - it contains all basic necessities of life. There is water, air with oxygen, fertile soil. It is enough for living things to maintain their processes and to pass on the food, to the next level in the food chain. Finally, there are organisms known as decomposers that are able to break down organic matter into inorganic, so the raw materials are returned back to Mother Nature. And, it circled, for billions of years, until the wisest and the strongest species appeared. The Homo sapiens.

Overpopulation, industrialization, overconsumption and hedonism, to a certain extent, has led to many changes on this planet. We have been destroying our forests, oceans and air during the past 300 years. Fortunately, due to many ecological activities, there has been a raising awareness incline in the last few decades, so there must be a positive effect, I hope. If we want a healthy life here, we need to preserve the natural quality of the Earth.

In terms of this, we have celebrated the Earth Day on 22nd of April since 1970 to protect the environment and save earth. The aim of this event is to inspire people to save the earth's environment.

Here are some advices how to save the Earth:

The Earth is our mother planet that supplies us with all we need. We are responsible to maintain its natural quality and greenery environment. We should not waste and pollute its natural resources for our petty benefits.

Slogans on Save Earth

- Let's unite and heal the damage that we have caused to Earth.
- Go digital and save trees by saving one paper at a time.
- It is time to re-incarnate the planet for the better.
- You don't deserve a vacation in the wild if you pollute your surroundings.
- Take small steps in saving Earth today, and give your future family a healthy life.

Дамир Омрчен

КУГЛАЊЕ И БИЛИЈАР У ЖАПЦУ

Мали предах од школских обавеза десио се 19.4.2022. Уживали смо, такмичили се, показали своје умеће...

МАЛИ ОРИЈЕНТИРЦИ

Због одложеног радио-оријентинга 14. 12, ми смо у балону наставили са припремама и организовали штафетна такмичења. Спремни смо за нове изазове и тренутак када ће нам наш сарадник Душан Ћеха дати инструкције у вези са нечим новим у овом спорту.

ВОЛИМО ПТИЦЕ

Мала, али одабрана, група оријентираца је 1.2.2022. уз помоћ нашег љубазног сарадника мајстора, окачила кућице за птице. Стављаћемо храну и воду сваког уторка. Награда ће бити цвркулт и мир који оне доносе у наше природно окружење.

НАГРАДНО КЛИЗАЊЕ

Наградно клизање за сребро и злато на општинском такмичењу средњих школа у футсалу.

ПИОНИРИ МЕГЕ ПРВАЦИ СРБИЈЕ

Пионири Меге су освојили по други пут титулу првака Србије у финалу против чачанског Борца. Наш ученик Огњен Срзетнтић је део тог тима и на утакмици је био веома користан и успешан. Браво за Огњена! Навијамо за њега јер је он део и нашег тима.

Поносни Руђеровци

НАШИ СПОРТИСТИ

Јуниори Партизана су освојили Државно првенство у одбојци против ОК Војводине у Новом Саду 8.5.2022. Међу победницима је и наш ученик Матија Ралетић. Поносни смо на његов успех!

РАДИО-ОРИЈЕНТИРЦИ

Наши сарадници радио-оријентирци Борислав Митровић и Душан Ђеха направили су такмичарски дан за чланове секције 12.4.2022. Победили су Марко, Андрија, Павле и Павле. Леп дан у природи и спортски дух помогли су да одговоримо изазову.

ДЕФИЛЕ МАТУРАНАТА 2022.

- 1. БУЛАТОВИЋ ДУЊА** – Памтићемо је као изузетно креативну, извор прегршт оригиналних идеја. Она је креатор већине глуката за школске представе. Нежна и префињена, тиха и упорна. Девојка са визијом, девојка за памћење. Наша будућа студенткиња архитектуре у Италији.
- 2. ВУЈОВИЋ ТАРА** – Љубитељ психологије, глумица и помоћница режије, десна рука у сваком важном школском дешавању. Смерна и промишљена, блага, али ауторитативна. Пожелећете да вас једног дана заступа наша будућа студенткиња Правног факултета.
- 3. ДРАЈЕР ПАВЛЕ** – Памтићемо га по одличним улогама професора историје, каменоресца и Деда Мраза. Павле филозоф, одувек зрео и речит. Своју будућу професију ће везати за оно што највише воли – дресуру и одгајање паса.
- 4. БАЈИЋ МИЛАН** – Унео немир у четврто а, али и добру енергију, раздрмао часове опште културе неописивом жељом за победом и знањем. Обезбедио спортску стипендију за школу Сент Френсис у Америци.
- 5. ЂОШИЋ НЕМАЊА** – Омиљен, духовит и упоран у намери да оствари своје циљеве. Човек великог срца и боем у души, будући студент бизниса у Барселони, наш један једини и непоновљиви, Немања Ђошић.
- 6. КОВАЧЕВИЋ МАША** – Машу ћемо памтити по одличној улози Лисице, која је придобила најмлађу публику. Будућа психолошкиња се већ истакла у изради матурског рада дајући психолошки профил ликова Душка Ковачевића.
- 7. КОСОВАЦ АЛЕНА** – Наша Новосађанка, вредна и причљива, енергична црвенкоса. Опробала се на сцени у улози директорке III мушке гимназије. Љубитељ историје и енглеског језика, глобалне политике, али и биологије. Будућа заштитница људских права, одлучила се за студирање права у Немачкој, наша будућа правница/адвокат....
- 8. ЛОЛИЋ АЛЕКСА** – Страствени љубитељ Русије, кошаркаш је кога сте могли често видети на школском терену. Отмен и леп задивио је неке девојчице. Памтићемо га по дугој изради писмених задатака и надимку са екскурзије.
- 9. ЛУЖАЈИЋ АНГЕЛИНА** – Посвећена новинарка, стално смо је виђали са књигом у руци. Све сами озбиљни наслови. Избор професије за њу је био озбиљан и дуг процес. Памтићемо је по филозофском одговарању лектира, по лепом дружењу, јасним ставовима и изузетним и аргументованим дебатама са друговима из одељења.
- 10. МАГАЗИН ТЕОДОРА** – Озбиљна глумица и запажен говорник. Улога зеца ју је прославила. Проницљива и отресита, поносита и само своја. Злаћина најбоља другарица. Наш будући студент психологије у Холандији.
- 11. МАТИЋ АЛЕКСАНДРА** – Вредна, одговорна, брижна – ИБ профил ученика. Девојка витког стаса и меког срца, наша будућа студенткиња бизниса у Холандији.
- 12. МАЦУРА МИХАИЛО** – Спортиста у души и вечити дечак, увек насмејан и расположен за партију баскета. Заузео заслужено место у Дрим тиму школе. Памтићемо га по надимку са екскурзије, лепом понашању и финоћи.
- 13. МИЛОШЕВИЋ ЈОВАН** – Водитељ на завршној приредби, Јован Цвијић у Шеширу, страствени психолог и кошаркаш. Духовит и забаван, човек оштрог ума и бритких коментара који допиру до суштине. Наш будући студент психологије у Атини.
- 14. МИХАИЛОВИЋ ЕЛЕНА** – Памтићемо је као глумицу по одличној улози судије. Природњак по опредељењу, а ипак креативна и свестрана – борац за људска права. Љубитељ коња и заштитник животиња. Тиха и ненаметљива, али јака и неумољива. Наша Елена.
- 15. НЕШОВИЋ ВЕЉКО** – Уредан и дотеран, редован на путовањима и забавама. Добар и поуздан друг. Памтићемо га по презентацији из биологије која је задивила професорку, његова будућа професија ће бити у вези са хотелијерством.
- 16. ПЕТРОВИЋ ЛОРЕАНА** – Прва глумачка постава у представама Лајање на звезде, Шешир професора Косте Вујића, Ожалошћена породица, Успавана лепотица. Дуго је трагала за својом професијом из снова – девојка која ће тек открити своје скривене таленте и свој пут, представамо вам будућу студенткињу архитектуре у Београду.
- 17. ПОЛИМАЦ ТЕА** – Успавану лепотицу, заљубљену госпођицу Милу у Мику Аласа у представи Шешир професора Косте Вујића, Даницу из представе Лајање на звезде, водитељку и плесачицу ћемо увек памтити као некога ко је неизоставни део школских представа. Њено академско постигнуће је усклађено са њеним талентом. На први поглед тиха и смерна, а заправо енергична и упадљива.

- 18. РАДОВАНОВИЋ САРА** – Госпођа министарка, краљица Стевана, Савка из Ожалошћене породице, део је глумачке трупе увек и са највећим ентузијазмом. Вредна и пажљива, девојка великог срца и прави пријатељ. Иако јој језици иду сјајно, наша математичарка и физичарка се одлучила да своје школовање настави у Холандији. Студенткиња Data science у Eindhovenu.
- 19. РАЛЕТИЋ МАТИЈА** – Играч Партизана, државни првак у одбојци, у срцу Звездаш. Овај спортски маестро свир клавира. Обожава математику – рачуна просеке брже од дигитрона. Носилац награде „Ахмад Исак“ за најбољег друга.
- 20. РАМДЕДОВИЋ БЕЛМИН** – Један од најбољих другова у генерацији, брижан и посвећен да спаси екипу од неприлика. Фудбалски таленат га је одвео на студије у Америку. Памтићемо га као џентлмена и стилску икону.
- 21. РОДИЋ СТЕФАН** – Мистичан и неухватљив, будући студент Факултета државне безбедности. Памтићемо га по школској љубави, матурском раду из српског у коме се ухватио у коштац са Борхесовим чудесним светом.
- 22. РОМАНДИЋ НАЂА** – Насмејана, расположена, духовита, успела је све својим озбиљним гласом да убеди у супротно. Истакнути члан школске глумачке трупе. Памтићемо је по одличној улози виле у представи Успавана лепотица. Будућа студенткиња Факултета организационих наука.
- 23. СИМИКИЋ БОРИС** – Бунтовник без разлога, шармер који никога није оставио равнодушним, прошао је кроз школу лаким кораком. И сада истим темпом наставља у Беч. Наш студент хотелијерства у Аустрији.
- 24. СТАМЕНКОВИЋ КРИСТИНА** – Лепу тенисерку ћемо памтити по спортским успесима, матурском раду, лепим топлем и надахнутим писменим задацима. Погледајте ову девојку, сигурни смо да ћемо тек чути за њу.
- 25. СТАНОЈКОВИЋ МИХАИЛО** – Овај отмени и васпитани момак остао је тиха патња многих девојчица у школи. Увек уредан и дотеран, на екскурцијама убедљиво најбољи, воли позориште, своју породицу, сатове и аутомобиле.
- 26. СТАРЧЕВИЋ ЛУКА МИОДРАГ** – Неко ко је био упамћен по такмичењима из српског језика, а ко се онда усмерио ка математици и природним наукама. Неко је увек желео да буде неупадљив, а ко има толико тога да понуди свету. О њему ће се тек причати. Будући студент математике и computer science...
- 27. СУБОТИЋ СТЕФАН** – Наш Вилијам Тел се бави стреличарством подједнако успешно као школским обавезама. Будући је студент Шумарског факултета. Обожава кошарку и ватрени је навијач Голден Стејт Ворриорса. Најчешћа тема његових писмених задатака су Марвелови супер хероји.
- 28. ТЕРЗИЋ НЕВЕНА** – Воли књижевност, Оливера и Били Ајлиш. Љубитељ енглеског и голфа, велики говорник и бунтовник, али и талентовани природњак. Одважна и храбра, увек спремна да помогне. Она самоуверено и поносно корача ка студијама медицине у Београду. Наш будући лекар и реномирани светски стручњак.
- 29. ТОМОВИЋ СОФИЈА** – Насмејана, духовита и забавна. Неко ко покреће позитивну атмосферу у друштву. Са њом је осмех једина опција. Алтруиста, глумица у позориштанцу за децу. Наша будућа студенткиња бизниса у Барселони.
- 30. ЧУКИЋ ЈОВАН** – Љубитељ кик-бокса. Нежни грубијан ће остати упамћен по дивном опхођењу према својим другарицама из школе. Правичан и достојанствен, заштитник слабијих, витез у кик-бокс рукавицама.
- 31. WANG KE ВАЊА** – Одмерена и фина, тиха и неупадљива, омиљена ученица професора Дамира. Полако али сигурно је утрла пут ка Холандији и студијама бизниса.
Moderate and kind, quiet and unobtrusive, teacher Damir's favorite student. She slowly paved her way to business studies in the Netherlands. Our one and only, Wang Ke
- 32. ZHANG YING ЈОВАНА** – Драга, слатка и умиљата. Сећаћемо се њеног гласића којим дозива професорку економије. Уз њу смо научили лепе кинеске речи које поздрављају љубав и пријатељство. Креативна и талентована сликарка, будућа студенткиња уметности, културе и медија у Холандији. Ми је зовемо Јована, а она је Zhang Ying.
Friendly, sweet and kind. We will remember her calling after the economics teacher. We taught her Serbian and she taught us Chinese words for love and friendship. She is a creative and talented artist, our future student of art, culture and media in the Netherlands, we call her Jovana, Zhang Ying.

IVa

Стефан
Родић

Белмин
Рамдедовић

Стефан
Суботић

Алекса
Лолић

Нађа
Романдић

Милан
Бајић

Матија
Ралетић

Директор школе
Ивана
Вукмирица Бајановић

Павле
Драјер

Ангелина
Луџајић

Вељко
Нешовић

Михаило
Станојковић

Кристина
Стаменковић

Јован
Чукић

Разредни старешина
Катарина Урошевић

IVb

**Тара
Вујовић**

**Сара
Радовановић**

**Лореана
Петровић**

**Теодора
Магазин**

**Немања
Ђошић**

**Дуња
Булатовић**

**Маша
Ковачевић**

**Борис
Симикић**

**Теа
Полимац**

**Невена
Терзић**

**Директор школе
Ивана
Вукмирица Баћановић**

**Елена
Михаиловић**

**Лука Миодраг
Старчевић**

**Zhang
Ying**

**Алена
Косовац**

**Михаило
Мацура**

**Софија
Томовић**

**Александра
Матић**

**Јован
Милошевић**

**Wang
Ke**

**Разредни старешина
Ивана Голац**

ПУТОПИС ИЗ ГЛИФАДЕ

8. мај 2022.

Сви су стигли на аеродром у стању великог узбуђења и све је протекло глатко, укључујући и наш лет. Затим смо имали дугу возњу аутобусом до хотела, али је важно шта смо видели током те возње. Сви су били импресионирани великом природном лепотом Грчке, са високим сувим брдима прошараним тачкама зеленила. Клима је била савршена, не превише топла, али ни превише хладна, а након што смо се распаковали, имали смо пријатну шетњу по Глифади.

9. мај

Током данашњег дана упознали смо се са самом Атином. Наш водич, Момо, није нас поштедео много детаља и са великим задовољством је описао град. Накратко смо се зауставили на Панатенајском стадиону (Калимармаро), једином стадиону који је у потпуности изграђен од мермера, након чега су нам показане статуе разних националних хероја, парламент и главна трговачка улица Ерму (по богу Хермесу). Коначно смо доведени до ванвременског Акропоља, са кога смо могли да видимо остатак Атине.

продавнице су врло близу једне другој, али то није грешка, јер нам је само дала више ствари за истраживање. Слобода коју смо имали тог дана је ученицима можда највише пријала.

11. мај

На овај дан смо имали још дуже путовање аутобусом, али вредело је јер смо отишли да видимо Коринтски канал и још важније остатке микенске цивилизације. Било је импресивно како је, после хиљаду и хиљаду година, структура и даље стајала и како су грађене на тако напредан начин за време када наука није била толико развијена. Рушевине Епидаура биле су још импресивније, јер смо видели чувени амфитеатар где је акустика толико добра да се чак и у последњем реду чује цепање папира. Природну лепоту онога што смо видели такође не треба потцењивати, јер смо непрестано добијали сликовите погледе на наше окружење, које се састојало од жбуња и дрвећа које је увек изгледало као да не може бити ни на једном другом месту. Дубоко плаво море је у доброј супротности са врелим смеђим каменитим земљиштем. Овај дан се састојао од доста шетње, и поштено је рећи да смо сви успели да мало вежбамо.

Касније смо сишли у центар града, дивећи се архитектури и историји око нас. На крају нашег боравка у Атини, видели смо смену страже испред парламента. Све у свему, град је остављао утисак велике ужурбаности, а томе је додала и чињеница да су многе зграде биле близу једна другој. Међутим, хиљаде година које су претходиле садашњем тренутку биле су видљиве у свему око нас, чинећи то јединственим искуством.

10. мај

Имали смо још једну дугу возњу до центра Атине, где су ученици имали времена да дуго истражују њене улице. Пошто Атина није централно планирана, многе њене улице су уске и

12. мај

Имали смо лош почетак нашег последњег дана у Грчкој, јер смо морали да се пробудимо око 6 ујутру. Након овога, кренули смо на крстарење на три острва: Хидра, Порос и Егина. Утврдили смо да је Хидра најмирније од три острва, јер су на овом месту забрањени сви аутомобили и друга возила на точковима. Ово је створило чудну слику, јер ћете на једној страни улице наћи магарца који носи кутије, док ћете на другој видети човека који гледа у телефон. Пловили смо око сат времена до Пороса само да бисмо тамо остали двадесетак минута, а затим отишли до наше последње и вероватно најугодније дестинације, Егине. Ово острво је познато по пистаћима, који се могу конзумирати редовно и у облику сладоледа. Наши ученици су изабрали оба. На крају дана нам је омогућено слободно време које су сви максимално искористили.

13. мај

Овај дан није било толико о ономе што се десило колико о ономе што се мислило. Када је наш авион полетео, погледали смо кроз прозор и још једном видели леп пејзаж, видели град Атину и све оно што се у њој налазило, и одмах смо осетили да се искуства која смо имали на екскурзији никада неће поновити. Безбедно смо се вратили у Србију, где је било још топлије него у Грчкој, а о тим искуствима се после тога несумњиво много причало.

Божидар Василић 116

TRIP TO EGYPT

May 17th, 2022

Earlier this month a group of 30 of my friends and I headed to Egypt. We started our journey in the early hours of 8th of May. Our flight was super early so we had to wake up at 4 a.m. Dead inside we gathered at the airport and boarded the plane. The flight was boring and almost everyone was asleep except me, so I had to entertain myself for 3 and a half hours.

As soon as we touched down at Hurghada International Airport the mood of the group changed. Everyone became energetic and excited, we waited for what felt hours to disembark the plane. As we passed the passport control and got our luggage we sprinted through the sliding door. As we stepped on the Egyptian soil we were greeted by a warm gust of wind and dry air. The realization hit us. We are really on another continent and in a country fundamentally different from what we are used to.

Ride to the resort was pretty wired for us because on almost every single turn there was a police vehicle and/or a police checkpoint, something we are not accustomed to seeing. We went straight to the beach. I was excited to see the glorious Red sea and its magnificent beaches, but when we arrived I was a bit disappointed to find out that all the thrill around it was a bit overhyped. Don't get me wrong the sea was clear and the beach was nice but it just wasn't what I was expecting. For me personally there are some far better destinations in Europe than the Red Sea. The rest of the day went pretty slow and was uneventful because we were all exhausted.

The next day we woke up refreshed and adventurous. As the day went on we started to notice that people were a bit too pushy. The problem was especially prominent for my female friends. It took a lot of getting used to. Later that day we went to the beach and rode in a donut. It was a fun but unsettling experience for my stomach. The rest of the day we tanned and swam. In the evening we had a nice dinner in an Italian restaurant. The food was ok but nothing special, but it was magnitudes better than just the regular dinner at the resort.

On the third day we went on a boat trip to the so called 'Paradise island' that was 1 and a half hours away from the city. The ride was fun and the vibe on the boat was magnificent. Before we arrived to the island we stopped to snorkel at the coral reef. It was an amusing

experience not because of the corals, they were almost all dead and gray, but because of malfunctioning snorkeling equipment. It was fun seeing each other struggle to dive without our masks and air tubes filling with water. When we finally arrived at the island the beach itself was much better than in our resort. The sand was so much finer and there were more beach activities.

The very next day we went on a panoramic tour of the city. We got valuable insight into the Arabic culture and customs. The city itself wasn't anything special but it was very different from what we are used to see. As we returned to the hotel we headed for a nightclub which was fun.

The next couple of days weren't any different than the first few. We lay on the beach, tanned, swam and enjoyed the slow lifestyle.

On the last day we went on a safari in the desert which was the highlight of our trip. It felt like going to another planet. I have never been to such a place. It was so empty and isolated but so peaceful and wired. We drove quads and buggies through harsh temperatures of 45 degrees Celsius. This experience isn't for everyone but it was definitely worth it. We then went to the isolated village in the middle of the desert. It felt like a scene from a post-apocalyptic movie. As we returned from the Safari we headed for the airport and took off for Belgrade.

Caption

To conclude, the trip it was a fun and unforgettable experience you shouldn't experience alone and I am glad I went on this trip.

Andrija Budec IIIb

ПУТОПИС ИЗ СОЛУНА

Солун је прилично велик и интересантан град са великом историјом. Један од најпосећенијих градова у Грчкој је Солун. Солун или Тесалоники, како га још називамо, добио је име по Тесалоники, сестри краља Македонског.

Осмог маја смо кренули из Београда директним летом за Солун. Брзо смо стигли авионом, без умора. Када смо стигли, било је топло, али такође пријатно. Сместили смо се и мало одморили, затим смо прошетали до центра Солуна. Сутрадан смо отишли до Српског војничког гробља на Зејтинлику.

Тамо су смештени гробови многобројних српских војника погинулих у Првом светском рату. Затим смо отишли на панорамско разгледање града познатог по многобројним споменицима из византијског и отоманског раздобља: Бела кула која је један од најпознатијих симбола града, Аристотелов

трг и споменик Александру Македонском, Црква Светог Димитрија, заштитника града Солуна, Ротонда, Тријумфална капија, Галеријев славолук.

Трећег дана смо рано устали и кренули аутобусом у обилазак манастира Метеори. Пут је био дугачак, али се исплатило, пошто је лепота природе оставила велики утисак, који ћемо памтити. Пењање уз степенице нас је све веома исцрпело, али на врху је поглед био божанствен. Ту смо направили божанствене слике.

Четвртог дана смо отишли на познату планину из грчке митологије која се зове Олимп, на којој је живело дванаест грчких богова. Олимп је такође и национални парк, са највишим врхом Грчке, Митикас, који се налази на висини од 2917 m. После тога, обишли смо нови манастир Светог Дионисија, место Литохоро на падини Олимпа, након тога одлазак до Катеринија. Затим је уследио најзабавнији део екскурзије, а то је одлазак на море. Море је било чисто и прелепо. Купали смо се, али је вода била хладнија, то нас није зауставило у забави.

Последњи дан смо отишли у шопинг центар Космос, где смо се сви лепо поновили. Отишли смо на аеродром и ту смо се опростили од Солуна. Одлазак је свима нама био тежак, време је брзо прошло, али успомене су остале. Када смо стигли на београдски аеродром, схватили смо да се све завршило и да је дошло време да се вратимо кући и нашим обавезама.

Анастасија Рајковић Ia

ТЕСТ ОПШТЕ КУЛТУРЕ БРОЈ 38

1. Кад се први пут у историји се помиње појам Србин?
2. Наведи пуно име и презиме цензора словенских књига у Бечу у првој половини 19. века?
3. Душанов законик донесен је: а. 1308, б. 1349, в. 1355, г. 1389.
4. Наведи име и презиме српског филолога који је непосредно пре Вука реформисао ћирилицу?
5. Придев српски Вук је 1814. писао као: сербски, србски, серпски, српски.
6. Шта значи израз ИЋИ КАО ГРЛОМ У ЈАГОДЕ?
7. Шта значи израз СПОЉА ГЛАДАЦ, А ИЗНУТРА ЈАДАЦ?
8. Шта је јарам?
9. Какав је то езоповски језик?
10. Шта значи пословица ЧОВЕК СЕ ВЕЖЕ ЗА ЈЕЗИК, А ВО ЗА РОГОВЕ?
11. Шта значи реч језикословље?
12. Како звучи онај који је какофоничан? Непријатно или милозвучно.
13. Како се обележава калај?
14. Како се назива реч или израз постао дословним превођењем стране речи или израза?
15. Шта је каламар?
16. Ако се аперитив пије пре јеле, како се зове пиће које се пије после јела?
17. Колико боја има на рулету?
18. На колико летњих олимпијских игара је учествовала Јасна Шекарић? 5, 6, 7.
19. Уочи ког празника почиње радња „Горског вијенца“? Свете тројице, Божића, Петровдана.
20. У колико категорија се додељује Нобелова награда?
21. Колико чланова има тим за карлинг, не рачунајући резервне играче?
22. Ко је први добитник Нинове награде?
23. Који симбол имају заставе свих скандинавских земаља?
24. Постоји авион који може да транспортује огромне делове за авионе. Због свог необичног облика он се зове: ајкула, корњача, белуга.
25. Колико је у просеку тежак мозак одраслог човека: 150 грама, 15000 грама, 1500 грама.
26. Шта значи реч планета? Гомила камења, луталица, звезда клизачица.
27. Који филм је добитник оскара 2014. године?
28. Кад је у Србији кренуо први воз и куда је саобраћао?
29. На којој линији је саобраћао Оријент експрес?
30. У просторији се налазе два близанца, три тројке, четири четворке. Колико има људи?
31. Ко је прва жена која је добила Нобелову награду, прва жена доктор наука у Француској, прва жена професор на Сорбони?
32. Где је рођена Марија Кири?
33. Шта означава бела застава?
34. Да ли је истина да у Викинзи први открили Америку?
35. Која је једина птица која може да лети унатраг?
36. Која животиња се налази на грбу Аустралије?
37. Ко су Аборичани?
38. Кад и како су се Битлси опростили од заједничких наступа?
39. Који меч је отворио Светско првенство у фудбалу, у Бразилу 2014?
40. Чега се плаши онај који има еозофобију?

Аутор Катарина Урошевић

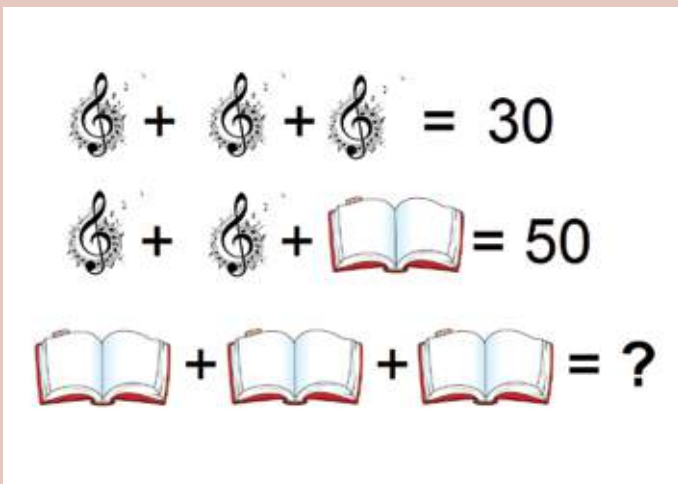

КОЈИ БРОЈ НЕДОСТАЈЕ

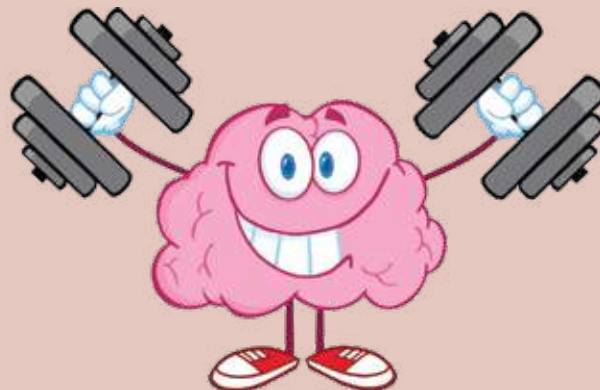

РЕШИТЕ РЕЗУЛТАТ

КЛИКЕРИ

- Која планина је била највећа на свету пре него што је откривен Еверест?
- Који је тежи? Кило перја или кило камења?
- Шта је пуно рупа, али још увек може задржати воду?
- Породица живи у великој кули с више спратова, на 10 спрау. Њихов син се сваког дана лифтом вози из породичног стана до приземља и иде у школу. Када се врати поподне, лифтом се попне на пети спрат, а затим користи степенице за преосталих пет спратова. Зашто?
- Немам неке посебне моћи, али могу да предвидим резултат било које фудбалске утакмице пре него што она почне. Како то могу?
- Возите аутобус. На првој станици улазе две жене. Друга станица, улазе три мушкарца и једна жена. На трећој станици улазе троје деце и њихова мама, а мушкарац силази. Аутобус је сив, а напољу пада киша. Које је боје косе возача аутобуса?

ДА ЛИ СТЕ ЗНАЛИ

ДА ЛИ СТЕ ЧУЛИ ДА...

- Нојеви имају мањи мозак него што је величина његовог ока.
- Анаконда рађа младунце.
- Напад велике беле ајкуле преживи 67% људи.

- Морски пси убију у просеку 10 људи годишње, краве 100, а комарци су криви за смрт 725000 људи.
- Сваки вук завија другачије.
- Колибри не може да хода.

ДА ЛИ СТЕ ЗНАЛИ

- Не постоје две паукове мреже на свету.
- Камелеон има језик два пута дужи од тела.
- Жирафе спавају свега 30 минута дневно дубоким сном.

- Лапонци имају више од 180 речи којима описују снег и лед.
- У свету се продаје највише украсног папира црвене боје.

MENS SANA IN CORPORE SANO: YOUNG HEALTHY STUDENTS

Након годину и по дана од почетка Ерасмус + пројекта Mens Sana In Corpore Sano: Young Healthy Students након великих промена и одлагања због пандемије изазаване корона вирусом, ученици Гимназије „Руђер Бошковић“ у пратњи проф. Марине Миловановић и проф. Сузане Амановић, коначно су посетили другаре из турске школе која се налази у месту Картепе. У Турској су се сусрели ученици из 5 школа из Турске, Србије, Шпаније и Бугарске. Укупно 38 ученика и 12 професора имало је прилику од 24.1.2022. до 28.1.2022. да се упозна, повеже, размени искуства и учествује на активностима које су се односиле пре свега на здрав живот, здраву исхрану, спортске активности, али су се односиле и не културу, обичаје и традицију.

Тешко је укратко описати утисак под којим смо сви, јер ово путовање другачије је од свих досадашњих, већ имамо кандате за наредне дестинације и радујемо се нашем следећем путовању у којем ће учествовати старији гимназијалци, а то је Сицилија у мају 2022.

MENS SANA IN CORPORE SANO: YOUNG HEALTHY STUDENTS

У оквиру Еразмус пројекта Mens sana in corpore sano: young healthy, тим Гимназије „Руђер Бошковић“ био је на Сицилији у периоду од 21.5. до 28.5.2022. године. Нашу школу и земљу представљали су ученици Миа Трифуновић, Јана Карановић, Наталија Матић, Марко Штрајх, Андрија Будеч и Филип Димитријевић, у пратњи професорке шпанског Марине Миловановић и менаџера креативних активности школе Станиславе Шарчевић Гоге.

Првог дана пројекта, у понедељак 23. маја организовано је представљање тимова из Турске, Бугарске, Шпаније, Италије и Србије. Након презентација у школи „La Pira“ посетили смо градску општину Pozzallo где нас је дочекао градоначелник, господин Роберт Аматуна. Уследио је обилазак тврђаве Кабрера, а након тога организоване су спортске активности и презентација мачевања.

У уторак 24.5. након доделе сертификата учесницима пројекта, ђаци су се бавили разним спортским активностима, а затим били на базену где смо имали спасилачку обуку и време за пливање и дружење. У среду 25. маја организован је излет до природног резервата Vendicari и барокног града Ното. Четвртог дана пројекта, у четвртак 26. маја, обишли смо природни резерват Fiume Ciane познат по дрвету папирус и Сиракузу, место рођења Архимеда и историјски и митолошки центар Сицилије. Последњег дана пројекта, у петак 27.5. учествовали смо на Фестивалу спорта у барокном граду Modica, који још називају и градом чоколаде. За крај овог дивног дружења, организована је опроштајна вечера у ресторану на обали мора у Pozzallo.

Сицилију ћемо памтити по дивним местима које смо обишли, по шармантном Pozzallo, приморском градићу без семафора и аутобуса, по укусној храни али највише по незаборавном дружењу са тимовима из Бугарске, Турске, Шпаније и Италије.

АЛТРУИСТА

CAS PROJECT, DANCE CLASSES – CREATIVITY AND ACTIVITY

Date: September 2020 – March 2022

New school year started in 2020 and I started my first year of Diploma Programme, everything was very challenging and new for my classmates and me. Classes which had helped me a lot in terms of relaxation from all schoolwork were CAS classes, where we had dance lessons. In September of 2020 we started off with latino dances, we learned and practised cha-cha, which was pretty fun. After that we learned basic steps of English Waltz which is a lot slower than cha cha. I hope that in future we will learn some more complicated dances in terms of numbers and technique, like rumba or tango. These classes help me in terms of revising basic steps which contribute to my progress in girl dance group I'm apart off in the same club (Dare To Dance) which isn't connected with dance classes in the school. Even though I have previously danced in front of people and attended many different competitions, it was a bit weird to do it in front of my peers. The main struggle for me was to relax in the first minutes of the class due to the fact that I have only danced with my girl friends from the dance group and that we haven't danced for a couple of months due to the Covid 19 situation. Later I overcame that struggle because I reminded myself that there's nothing weird nor new for me in those classes, except changed environment and dance group. The supervisor told me to stand in front so that I could help my peers with the steps and in order for my friends to more easily understand and remember the steps. We danced with our masks on which made it a bit hard for proper breathing, but we know that it was needed at that moment. Apart from having dance classes in the school's gym, we also had some of them outside, in the schoolyard which made it a lot easier and more fun for us. We planned with our CAS teacher and dance teacher to attend couple of events and show people what we have learned during the dance classes. Unfortunately this wasn't possible due to the corona outbreak, but we are very proud of our idea because the money raised from the tickets of the event would have gone to the charities. I really look forward to dance in these kinds of events, because we can help in some way someone who really needs it.

The dance classes were meant for practicing choreographies for dance shows which main purpose was to collect money for charities,

more specifically children in need. Unfortunately, this wasn't possible because due to the situation with corona, however the help was raised after all. We collected all needed supplies for children in need, so the outcome was that we gave them physical and material things for everyday life. Through dance show we were supposed to raise money which the charity would use for the purchase of the needed supplies. Because it was impossible to preform, as I said, we raised all needed supplies in school with the help of other teachers, peers, etc. I was so delighted to be a part of this project, because it included doing what I find interesting and at the same time helping children in need. The thought of knowing that I contributed to something that was meant for charities lights my peers and me up.

Aleksandra Matić IVb

DANCE CLASSES

When I was younger, I attended ballet classes, but after a certain period I quit to focus on studying. When I started the IB programme I was offered to be a member of the dance club and was happy to come back to doing what I enjoy.

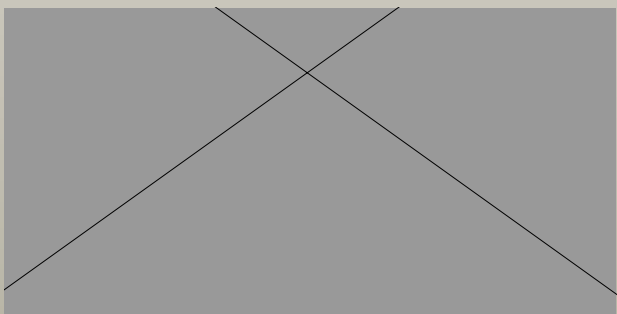
As I had mentioned I was familiar with a certain type of dance and was enthusiastic about it, but these dance classes gave me the opportunity to view and learn some diverse types of dances. As I had said I took ballet classes so when I firstly started this course it was strange to learn dances, I was unfamiliar with such as Salsa, Bachata, Cha-Cha, Waltz, Jive and so on. Most of the kids that attended these classes were familiar with all the dance so at first it was tough for me to keep up with the pace, learn all the steps, and reach the level of the group. With a lot of practicing, attending each rehearsal, being determined, and not giving up despite the pressure, I was able to succeed and perform at many school ceremonies. I realized that trying new things and being a beginner is not a dreadful thing, we all have to start at a certain point, and we should not be ashamed or scared to take on new challenges.

Tea Polimac IVb

У ПОСЕТИ ДЕСЕТОЈ БЕОГРАДСКОЈ ГИМНАЗИЈИ

Ученици Руђерове друге године Диплома програма посетили су своје вршњаке у Десетој београдској гимназији која им је приредила срдачан дочек у уторак, 22. 2. 2022. Тема сусрета била је сарадња две школе на плану различитих CAS садржаја (спортски сусрети, хуманитарне акције, менторски рад и креативни пројекти). Упознавање и менторство протекли су у врло ведрој атмосфери и надамо се да ће и будућа дружења бити тако садржајна и весела.

САРАДЊА РУР И ДР УЧЕНИКА

Ученици треће године гимназије су као гости предавачи посетили ученике Grade 3 у овируте теме *Supply and demand*, где су на практичан начин учили како да располажу новцем и купују.

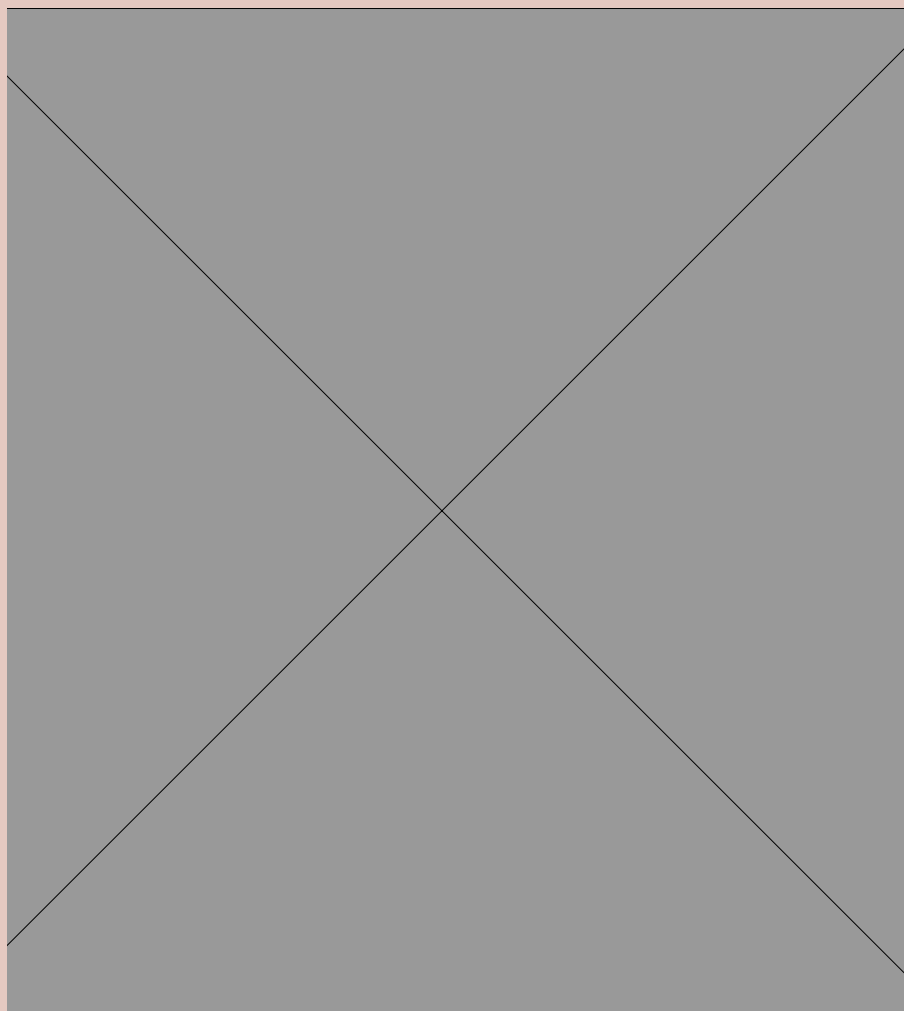
НАСТАВАК САРАДЊЕ СА ДЕСЕТОМ БЕОГРАДСКОМ ГИМНАЗИЈОМ

Наставак сарадње IV ученика из Десете гимназије и Руђера. Ученици су осмислили пуно заједничких пројеката. Радујемо се њиховој реализацији и лепом дружењу.

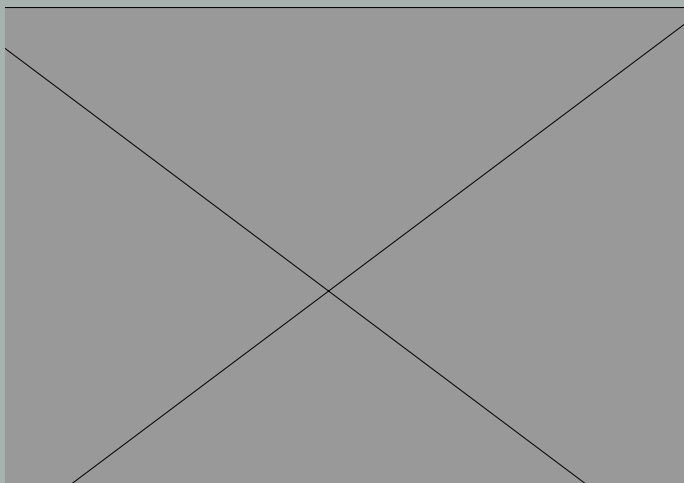
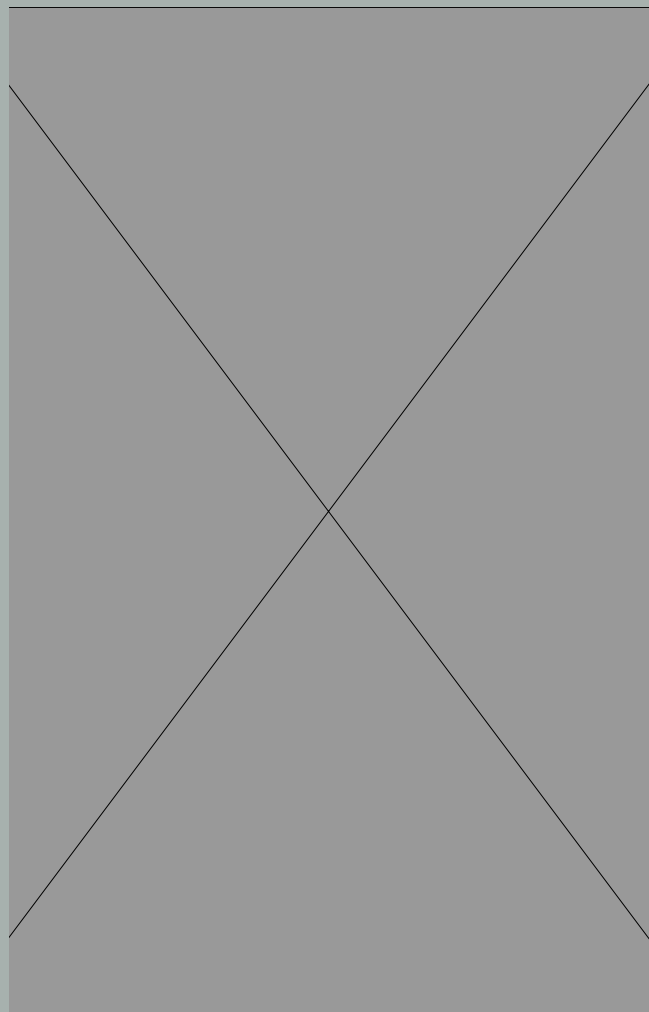
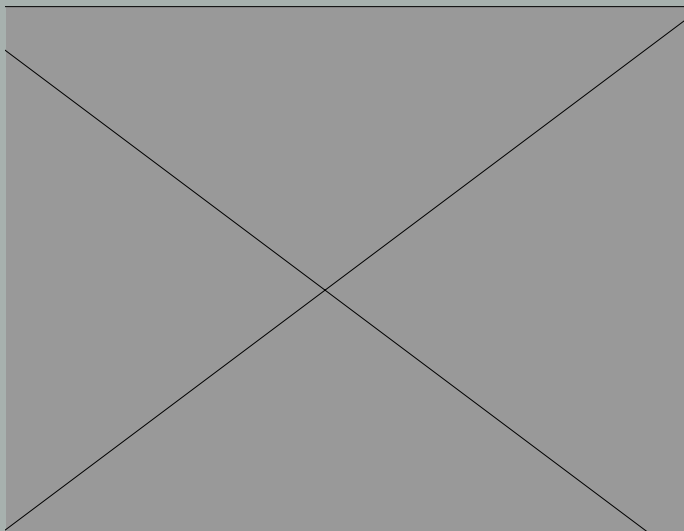
„ЈЕДАН ПАКЕТИЋ, МНОГО ЉУБАВИ“

Пакетиће и слаткише прикупљене у оквиру Хуманитарног базара и представе „Деда Мраз на Хавајима“ донирали смо Црвеном крсту Градске општине Чукарица и тако се прикључили акцији која се спроводи крајем сваке године „Један пакетић, много љубави“.

ТРАДИЦИОНАЛНИ ВИШЕБОЈ НА ШУМАРСКОМ ФАКУЛТЕТУ

Надметање у традиционалном вишебоју организовао је 19.4.2022. Шумарски факултет. Екипа шумарског парламента учествовала је у организацији, а гости су били ученици Десете гимназије и Гимназије „Руђер Бошковић“ који су у мешовитим групама освајали препреке у чаробном Арборетуму који је у божанственом дану у потпуности напунио око и такмичарима а и навијачима. Ништа друго нам није преостало него да уживамо и радујемо се ревијалном такмичењу.

УТИЦАЈ ПРЕВОЗНИХ СРЕДСТАВА НА ЖИВОТ ЉУДИ У РИМУ И ИСТАНБУЛУ ДВАДЕСЕТОГ ВЕКА

Анализираћу ову тему у делима „Код Хиперборејаца“, Милоша Црњанског и „Истанбул“, Орхана Памука. Изabraо сам ову тему зато што ова два дела имају мноштво лепих, интересантних, занимљивих, интригантних цитата. Захваљујући овим делима имао сам увид у начин живота грађана Истанбула и Рима, схватио сам у којој мери превозна средства утичу на квалитет

живљења у та два града.

Основни цитат који сам изabraо из Црњанског је по мом мишљењу поетичан и интригантан. „Воз међутим полази пун као сардинама, а ја сам једна од тих сардина. Вагони су сви пуни. Иду на море да се окупају – то јест да крај мора ручају – читаве фамилије.“ Аутор жели да нам прикаже како су возови у Италији у двадесетом веку увек пуни и да су преокупирани путницима. То је још једна индикација да је воз можда био најпопуларније превозно средство у Италији у то време пошто тада аутомобили нису били баш чести као данас.

Постојање локомотиве може да буде симбол вође који предводи цео воз, народ. Алузија је на Мусолинија који се помиње неколико пута у тексту. Аутор је направио занимљиво поређење путника са сардинама, док су вагони конзерве. Аутор каже да је он „једна од тих сардина“ што значи да је и он био путник међу осталим натрпаним путницима. Мислим да је и аутор хтео да каже како је Италија земља која је увек пуна туриста и да фраза „ручају читаве фамилије“ може да буде симбол како туристи и домаћи обожавају италијанску кухињу и храну и како знају да уживају у слатком животу.

„Да је Маринети будан, он би ми сад доказивао да је Италија лепа и да је као добош, труба, фанфара и локомотива“. Овом реченицом је аутор хтео да исказе како Италија као држава функционише. Помоћу овог поређења показују да фанфаре могу да означе да сваки човек уз краљевске почасте долази. Сваки човек је важан и поштован у овој земљи. „Добоши“ и „трубе“ могу да приказују да су Италијани гласни, темпераментни и да су у сагласју са визијом своје државе. Поређење са локомотивом може да покаже да Италија као држава ради и „бруји“ без престанка и да своје грађане води ка коректном путу јер је локомотива на неки начин вођа јер предводи читав воз за собом.

„Ја долазим трамвајем, а у трамвају, звиждим, весело, марш борца са биковима, из опере Кармен. А путници, у пуном трамвају, протестују.“ Овде је аутор хтео да нам покаже како је главни лик весело и срећан док су отали путници негодовали на оперу „Кармен“. У ове две издвојене реченице се у потпуности користи контрастна техника, тачно може да се види две супротности, навијање од стране главног лика и негодовање од стране путника, што можемо даље закључити да он није увек

у сагласју са Италијанима. Као што можемо видети превозно средство које је употребљено у овом издвојеном цитату је трамвај који је симболика пута и састанака.

Притом се помињу таксији у Риму и какви су и шта им је забрањено, по аутору, забрањено им је да трубе и да „ударају шаком о своја кола“ што може да значи да су таксисти нервозни и да нису гостољубиви. И има део реченице „да се свет склања“ што може да значи да их се грађани боје.

Једно друго превозно средство се помиње у следећем цитату „Ишао сам да видим, над гробом Хамлета, музеј данског бродарства – какво је некад било. То је прича о морепловству Севера, а приказана је очигледно, са моделима једрењака, са старим инструментима морнара, са старим географским картама, пута, у поларне крајеве.“ Овде можемо увидети да је аутор заинтересован за бродарство и пошто аутор обожава скандинавске државе можемо закључити да можда аутор такође воли Викинге и да прича о њима. „Једрењаци који су путовали по поларним крајевима“ могу да значе да су Викинзи возили те бродове на северу. Спомињу се и бицикли и такође се опет помињу трамваји како „бициклисти увек пролазе поред трамваја“ и да чекају да прођу и да возе у месту као у циркусу што може да симболизује да су бицикли најчешћа превозне справе које олакшавају возачима да се превезу са тачке А до тачке Б.

У наредној причи „Чупави коњи на Исланду“ се спомињу авиони бомбардери како би могли хипоптетички да бомбардују Рим ако дође до неког следећег рата у Европи. У наредној причи се поново спомињу бродови и пловидбе старих Грка како су ишли ка скандинавским државама да их истраже.

Превозна средства служе људима а могу и да буду против њих. Аутор нам је јасно дао до знања како.

Главни цитат који сам изабрао из дела Истанбул је по мом мишљењу изузетно занимљив. „Волео сам трамвај што је од 1914. пролазио нашом улицом и повезивао Мачку, Нишанташ, Трг Таксим са Тунелом, мостом Галата и сиромашним, оронулим и историјским деловима града који су ми се тада чинили као нека друга земља. Његово стењање које је допирало до мојих ушију као нека тужна музика у ноћима када сам рано легао, његову унутрашњост прекривену дрветом, стакло боје плавила за веш на вратима с резом између возачевог места и седишта

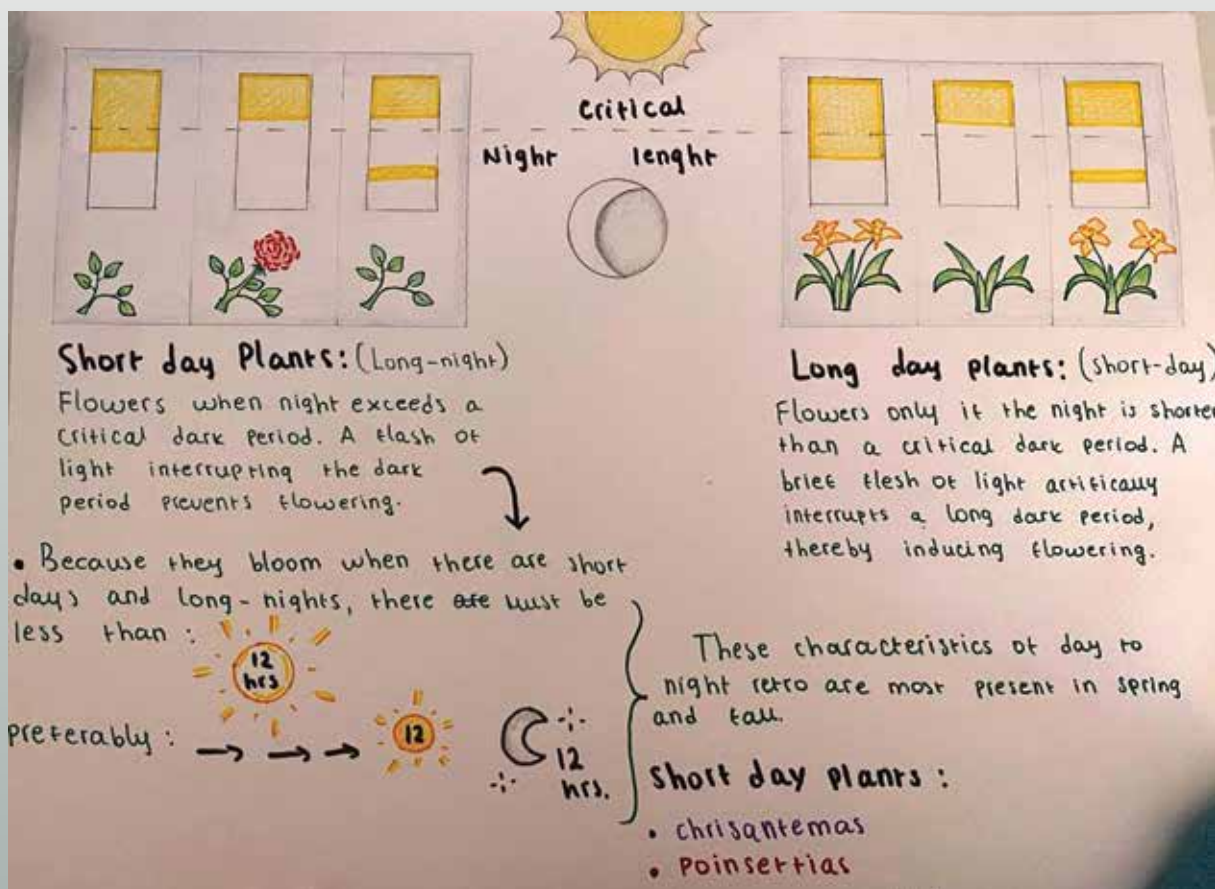
за путнике и, на последњој станици док сам са мајком чекао време поласка, возача који ми је дозвољавао да се играм гвозденим полугама... У повратку, чинило ми се да су улице, зграде, чак и дрвеће црно-бели.“ Овим цитатом је аутор хтео да каже да трамвај стварно симболише пут и временски развој главног лика у овом путопису. Према аутору један трамвај може да повеже цео град заједно као што је споменуо делове града. Можемо закључити да овај трамвај повезује личну прошлост главног лика пошто се спомиње да су му делови града кроз које је овај трамвај пролазио тотално оронули и сиромашни због скорашњег рата који је био у Истанбулу и знамо да се Турска полако опоравља из тог рата и да је то и донекле непознато главном лику јер није био жив за време рата зато што је млад у овом роману. Када аутор описује само стрењање трамваја то је оно шкрипање када се чује и то је главног лика такође подсећало на неку тугу из прошлости што се десило у његовој држави. Сваки детаљ који је аутор описао упућује на носталгију и када је споменуто да је главном лику возач дозвољавао да се игра полугама ту је по мом мишљењу кренуо главни лик и да коректно управља својом будућношћу зато што сам трамвај симболише живот. „У повратку, чинило ми се да су улице, зграде, чак и дрвеће црно-бели.“ Ово може да значи да полако главни лик губи те негативне мисли од рата и да иду у заборав јер је коректно кренуо у своју будућност јаким и значајним кораком. Позиција приповедача је субјективна. Овај одломак показује технику документарности – представља једно време, превозна средства која су људи користили, показује на социјални статус старих истанбулских породица и како се он мењао са временом.

Душан Бајец IIIа

THE SCIENCE BEHIND BALCONIES

At the beginning of this school year, the topic Plant Science was one of the most challenging, however also the most intriguing and interesting, especially when it comes to the plant hormones and reactions on day length. It is known that many plants flower at the same time every year. The change of the day length affect flowering. This phenomenon is called Photoperiodism. Some plants are able to bloom only if they are exposed to short periods of light – short day plants. The Chrysanthemums are plants commonly used in horticulture during the autumn, as they need long nights. Our idea was to present to other Students the science behind amazing balconies and gardens during the autumn.

DP биологичарка

София Јеловац и Марија Станковић IIIБ

EDITORIAL

Are yesterday's role models still relevant today?

A role model is someone whose remarkable success and public behavior helped them to be set out as examples to both children and teenagers, but also surprisingly some adults as well on how to live with optimism and integrity such as Malala Yousafzai or how to deal with your problems and stress or in case of actress Audrey Hepburn how to enchant everyone with your out of this world fashion sense and style. However, some would now argue that these remarkable people have been replaced by the new generation of role models, fashionably named influencers.

It is undeniable that good role models play a pivotal role in a child's development, both from a social and a cognitive point of view, as well as help one build his own character. Even those who don't serve the purpose and are labeled as a negative influence, still serve as an example of what one shouldn't do or become.

For almost all walks of life public figures, branded under the term celebrities represent flawless heroes, inspiration everyone strives towards. Actors, singers, sportsmen and members of musical groups of the previous decade all shaped the minds of millions of people and although some kicked the bucket decades ago, their impact can still be seen in the areas within the industry they represented, for example tributes to the greatest performer of all times, Michael Jackson are still held at various musical events, concerts and award shows around the globe. Similarly, for many musicians he is still the source of creativity and admiration. However it's not just professionals that look up to him. His fans still vividly remember his concerts and believe that no one will ever have the ability to match his charisma, personality and on - stage energy. At the same time the rise in popularity of social media platforms, unfortunately, diverted attention from the real heroes and has put under the spotlight groups which in all honesty haven't done much. I mean you can't really compare TikTok celebrities with Rosa Parks, a fighter for abolition of segregation or Malala, a young Pakistani activist standing up for education for girls. Almost all these famous people however have one thing in common - they had to give up on something, willingly or not in order to win their battles, for example Malala was shot by the Taliban terrorists and Rosa was rejected and declared as an outcast by the society, going to an extent of her even having to move to another city.

To sum up, as the title appropriately names them, yesterday's role models have impacted so many people during their lifetime and their legacy will remain for many future generations to come, because despite their different professions and backgrounds, the movements they inspired and works they created remain unprecedented and have made today's world a far better place to live in, to grow in and to thrive in.

Алена Косовац IV6

MAHATMA GANDHI AND HIS IDEA OF PEACE THAT INSPIRED THE WORLD

October 10th, 2021

Some may argue that anyone can be a role model, from a person you see on the street helping a stranger, to some of the greatest historical figures, such as The Dalai Lama. However, it is important to note that in this day and age, many young people have celebrities as their role models, believing that fame and fortune are the only important things in life. For this reason, it is imperative that we remember people like Mahatma Gandhi, a man who found joy in simple things, content to live with only the bare necessities, whilst still leading a meaningful life that changed the world in more ways than one.

From an early age Gandhi, born Mohandas Karamchand, showed great interest in literature, opting to read instead of playing with children his age. However, he never stood out in his academic life, always being just an average student. As a timid and scrawny boy, he was often ridiculed by his peers. Despite this, Gandhi held firm to his belief in love and peace all throughout his studies, opting to travel to South Africa to practice law after getting his degree. There, he was met with racism and prejudice, to which he responded with unfaltering patience and understanding, never once giving in to violence and anarchy. By showing the subjugated populace that violence is not always the answer, Gandhi quickly grew in popularity and succeeded in largely eradicating racism in South Africa. Seeing that his work is done, Gandhi returned home to India where he was met with equal, if not worse oppression.

While his political achievements and peaceful protests are certainly worthy of admiration, it is his humble life that earned him respect amongst the commoners. Gandhi opted to live in a hut located in a nondescript village, where he spent most of his days fasting and praying. By living like an "ordinary" man, he was able to travel to the farthest reaches of India, where he rallied the people and waged a war of words against the oppressive British government. This battle for independence lasted for over thirty years, during which Gandhi suffered multiple injuries and even spent some time in prison. Despite these hardships, he remained true to his philosophy of "In a gentle way, you can shake the world." Gandhi lived to see India gain independence in 1947, only to be assassinated a year later, on his way to prayer. The death of this revolutionary only served to unite the people of India and shape the politics of this country for years to come.

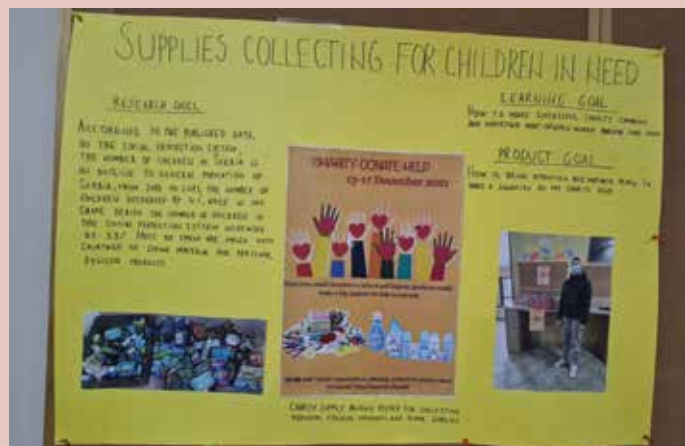
Unfortunately, as is the case with most historical figures, Mahatma Gandhi is a victim of the passage of time, being progressively less recognized and remembered as the years go by. A screenplay titled "Gandhi", released in 1982, depicts his life and death masterfully, and is a must-watch for all generations to come. This is exactly how role models of the past should be depicted, captured eternally in movies or books where they may live eternally, never to be subjected to the human nature of forgetfulness.

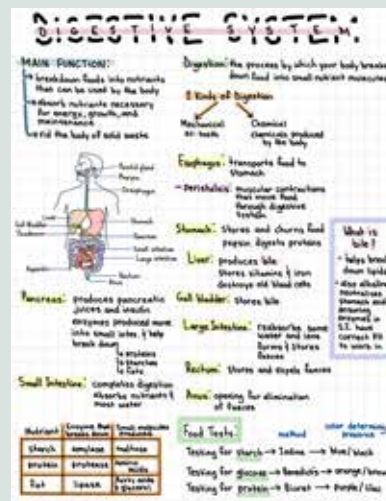
Елена Михайловић IV6

МУР PERSONAL PROJECT EXHIBITION 2022.

У четвртак 31. марта одржан је четврти по реду Personal Project Exhibition у нашој школи. Изложбу су свечано отворили говором ученици Филип Димитријевић и Божидар Василић, а након тога су ученици друге године представили своје радове публици. Првобитна трема због интервјуа са својим супервизорима је брзо прошла и остатак дана су провели уживајући и дискутујући о својим пројектима.

Програмски оквир МУР подстиче ученике да стварају практичне везе између онога што уче у школи и онога што их окружује у свету у коме живе. Овај програм наставља се на оквир Primary Years Programme (PYP), који је у школи „Руђер Бошковић“ присутан од септембра 2015. године. Ученици који успешно заврше МУР одлично су припремљени за наставак школовања на IB програму међународне матуре (Diploma programme). Честитамо ученицима друге године на успешно завршеним пројектима!

Tea Vuksanović 1A

MOPE, Јулија Михајловић

MOPE, Јулија Михајловић

“THERE IS NO SUCH THING AS PHILOSOPHY-FREE SCIENCE; THERE IS ONLY SCIENCE WHOSE PHILOSOPHICAL BAGGAGE IS TAKEN ON BOARD WITHOUT EXAMINATION”

Daniel Dennet

This very quote speaks at the same time about two sides of philosophy. It tells us about the study of philosophy itself, that there are philosophical aspects to almost everything, and therefore “There is no such thing as philosophy-free science”. It also tells us to another side of philosophy, a social side, how it is used and that “there is only science whose philosophical baggage is taken on board without examination”, men of science don’t examine and analyze philosophy but yet it plays an essential role in their study.

Keep in mind that the first aspect of this quote, the civil, social one, is not a philosophical argument, it is an argument about philosophy. The difference here is that a philosophical argument provides insight to the inner workings of philosophy, while an argument about philosophy speaks to its social presentation. One is akin to a man who works in a factory, and views the machinery, gears, and fumes of it, understands the hidden intricacies and systems. The other, the man who looks at the way the factory impacts the rest of the community, and, most importantly, does not review the inner workings of the factory.

It is also important to mention that men of science do not ignore philosophy. This could appear as true but all sciences have traces of philosophy withing them. For example ethics boards are present in many sciences and control what a scientist can or cannot do in their experimens. Many physicits sometimes deal with metaphysics and logic. The issue Daniel Dennet claims, though, is that many of these scientists do not examine the philosophical baggage that is apparently inherently attached to their study.

This leads to the question, how is it so that science has an integral philosophical element to it, and should it, or should it not be ignored? Logic is a universal aspect of philosophy, appearing everywhere and governing many ideas. It is, at its core, simply $1+1=2$, $1=1$, $0\neq 1$, etc. This branch of philosophy has many of its own rules, things that can happen, can’t happen, axioms that are held. Things such as “one object cannot exist and also not exist at the same time” are taken as true by almost all perople in the world, and they’re held as true by all sciences. These are, of course, logical laws. Logic is a branch of philosophy, and sciences hold these logical laws true dogmatically, therefore philosophy is integral to all science.

But this argument is not very important in and of itself. Of course, this sets the groundwork for the arguments coming after, but this point is one of no importance on its own. Daniel Dennet’s quote states “...there is only science whose philosophical baggage is taken on board without examination”. And that’s where the interesting part of the quote lies. The idea that philosophy is everywhere is an ancient idea, not to its merit, but to its literal history. Naturally, if philosophy is everywhere it is bound to be in science. But what we must consider is should philosophy be taken on board without examination, and what does that even entail?

If one is studying anatomy, and he is overviewing the structure of the human body and its relation to fossils discovered previously, he will make inferences. To draw a line between things that don't have a scientifically concrete proof (one that can be found through experimentation and observation) is to use a process, which already exists in the field of logic, to properly infer something. If he is to make connections, should he not use a previously developed way to properly infer?

Ethics, too, have a very powerful hold on the fields of biology, psychology, neuroscience, etc. Colleges have ethics boards in which the will of the scientist is controlled by dogmatic laws as to what he can and cannot do. Rarely, if ever, can a scientist sway the opinion of an ethics board to conduct an experiment. This is perhaps the most visible role philosophy plays in the fields of science, and again, the philosophy behind it is not examined. Logic is almost always static in the perceivable world, but ethics, a topic with so many intricacies, is not even debated. By denying a scientist the right to produce an experiment on the grounds of it not appealing to the ethics board, the ethics board is then bound to justify why it is not appealing to them.

If a law serves a purpose it can easily be argued for by referring to its purpose as the reason it should exist. A law that governs that killing another man is criminal can justify itself, therefore it can exist. If killing another man is legal then there is no force stopping people from doing so other than the other person they want to kill. The more people die the less prosperous the nation will be, the more dangerous it will be, the economic growth will lessen, and the nation will fall apart. This is ample reason for the killing of another man to be illegal.

If a community allows laws to be created without justifying them, that creates, or rather destroys, a preexisting law itself. This is of course the aforementioned law that all laws must be justified. Laws are constants, they can have exceptions added to them, but they themselves serve as constant to everything they govern over. If a law is created that states that all 20 RSD bills must be destroyed immediately, this law must be justified, the same way as the law that governs that the killing of another man is wrong must be justified. If we stop justifying laws, we will not be able to tell the difference between a helpful law, and a harmful one. That is why an ethics board is bound to justify its prohibitions.

Philosophy has the power to question barriers of every kind, it is such a wide subject that using it, you can attack an idea, study, or system and yet when it is used in science it seems to only create barriers. When these aspects of philosophy are used in science, they aren't used philosophically. To use them philosophically would entail questioning, debating, creating rational arguments and reasons, to use them philosophically would mean to truly examine them.

Without doing so, any thing that attempts to be philosophical would simply be a mockery of it.

Marko Blažić IIb

ГОРДОСТ & ПРЕДРАСУДА

ДНЕВНИК ЧИТАЊА

Господин & Госпођа Бенет

Њихова кућа - посед Лонгбурн ће, након смрти г. Бенета, припасти њиховом даљем рођаку Колинсу, пошто немају сина наследника.

Колинс проси Елизабет, верујући да ће га свака Бенетова ћерка прихватити, али Елизабет га одбија уз подршку оца, што наљути мајку.

Жеља Госпође Бенет је да уда све ћерке за богате мужеве и обезбедим им будућност, а жеља њеног мужа је да се удају из љубави и постану бољи људи.

ЏЕЈН

Најлепша од свих девојака и у свему види добро.

ЕЛИЗАБЕТ

Интелигентна, о свему просуђује. Има предрасуду да је Дарси охоли богаташ.

МЕРИ

КИТИ

ЛИДИЈА

Мери је најпапетнија, прочитала је пуно књига, свира... Кити је неозбиљна, машта о чиновницима. Лидија је осрамотила породицу, побегла је са Викамом. Дарси слашава углед целе породице тако што је подмитио Викама да је ожени (отплатио је његове дугове).

Г. Бингли, има 2 сестре, Керолајн и Луису која је удата.

Згодан, популаран, весео, допада му се Џејн. Није сигуран у своје ставове, пита Дарсија за мишљење. На крају запроси Џејн и она пристаје.

Г. Дарси

Богатији од Бинглије, интелигентан, горд и надмен. Има тетку Лејди Кетрин, која је веома богата и очекује да се Дарси ожени њеним ћерком Ен. Најпре му се не допада, а потом се заљуби у очи и интелигенцију Елизабет. Проси је а она га одбија, сматрајући да је убедио Бинглија да Џејн није за њега. Из 2. пута успева да запроси Елизабет.

Андреја Ристић 116

ЈЕЗИК У РОМАНУ „КАД СУ ЦВЕТАЛЕ ТИКВЕ“

Језик се мењао и мења се кроз време. Језик прати развој друштва, технолошки напредак, живи са околностима и мешањем народа и као такав се прилагођава потребама појединца. Језик као основно средство комуникације међу људима је жив организам и све док има људи који га користе и дозвољава надградњу, он живи, расте и развија се заједно са појединцем. Правила кажу: Књижевни језик заснован је на утврђеним фонетским, морфолошким, творбеним и синтаксичким обрасцима који чине норму књижевног језика, систем правила која су обавезна за све који тим језиком говоре и пишу.

Принципи и норме књижевног језика имају своје темеље:

- правилност, граматичка и правописна, чистота, избегавање употребе застарелих речи (архаизама), нових речи које нису у духу језика (неологизама), туђих речи (варваризама) и локалних речи (провинцијализама);
- јасност – добар избор речи и њихов распоред у реченици.

Да ли се онда књижевношћу сматра и дело које руши сва наведена правила? Да ли такво дело може бити квалитетна књижевност? Одступања од ових правила постоје и у квалитетној литератури и дела су мајстора књижевности који намерним искораком из ових норми доприносе бољем разумевању епохе, атмосфере и прецизнијем портрету лика.

Роман метафоричног назива „Кад су цветале тикве“ је можда 1968. када је објављен био најблаже речено необичан у то време јер је језик којим се користе његови јунаци веома специфичан. Одступање од књижевног језика и књижевне норме сврсисходно је теми коју роман обрађује. Михаиловићеви јунаци служе се изразима из света бокса и дијалектом, фразама и жаргонима београдског асфалта тог доба. То није начин изражавања интелектуалних кругова већ хулигана тога доба који врло мало и читају књиге. Између осталог посебан је управо зато што је убрзо постао и дуго се задржао као „Библија“ у том друштвеном слоју. То нипошто не значи да је на било који начин његова вредност умањена. Напротив. Роман који је доживео преко четрдесет издања и који је преведен на тринаест светских језика свакако је тако нешто заслужио. У питању је дело које даје слику живота људи са периферије Београда, на Душановцу, у послератном

раздобљу, с краја четрдесетих и почетка педесетих година. Љуба Сретеновић – „Љуба Врапче“ или „Љуба Шампион“ је главни јунак романа, а истовремено и приповедач, јер је књига писана у првом лицу, као исповест. Док прича, писац кроз главног јунака речима „тако“, „овако“, дочарава његову гестикулацију и покрете и тиме нам најсликовитије скицира његов портрет и окружење у коме живи у младости али и касније у Шведској. За Љубу је сестра швеца, мајка је кева, брат је буразер, а девојка риба, али поред тога он се не устручава ни да опсује и користи вулгаризме. „Роман је постао надалеко познат не само по свом квалитету него и по душановачком сленгу, ондашњем уличном говору тог дела Београда. То је наш први роман који је написан ван књижевног језика, са гомилом шатровачких израза и свим одликама усменог приповедања којим су причали београдски мангупи после рата. Необично за то доба, али за данашње време говор који је постао опште прихваћен и неретко се користи и у књижевности са мање или више успеха. Најнеобичније је то што је Драгослав Михаиловић, као неко ко је одрастао у централној Србији у Ћуприји, несхватљиво добро упио и пренео један аутентичан локални говор који му није био близак. Крајем 50-их година прошлог века у Југославији се често боловало од туберкулозе, плућне болести због које се дуго лежало по болницама. Међу оболелима тог доба, био је и писац Драгослав Михајловић кога је управо та околност навела да напише роман „Кад су цветале тикве“. Михаиловић је у болници склопио пријатељство са Станком Раданом, младићем из тада радничке четврти Душановца (тада периферије Београда), и са његовим друштвом које га је посећивало на лечењу. Писац је под јаким утиском сленга којим су причали Радан и његови душановачки пријатељи, фасциниран необичним друштвом и њиховим говором, тешку животну околност која га је затекла преточио у дело које га је сврстало у великане књижевности. „Тешко бих могао рећи да сам се том језику учио у кафанама, између осталог и зато што тада нисам залазио на таква места. Први пут сам га чуо у једној београдској болници, где сам се, 1959, лечио од туберкулозе плућа. У њој су лежали и неки младићи са периферије, са којима сам се дружио и са којима сам разговарао. Они су били леви, симпатични, тетовирани, а говорили су неким дивним београдским говором... Допао ми се њихов језик, звучао ми је као музика! А затим сам дружењем са истим тим неконвенционалним и у којечему не баш безбавним момцима, усавршио њихов сленг у

ЛИНГВИСТИЧКИ КУТАК

антитуберкулозном санаторијуму у Сурдулици... Језик „Тикава“ сам упио као жубор и пев једног града у којем сам после затвора и логора нашао слободу“, рекао је Михаиловић у разговору са Робертом Ходелом за биографску књигу „Речи од мрамора: Драгослав Михаиловић – живот и дело“.

Књижевне норме су ту да дају оквир, рам за уметничку слику. Од уметника, писца, зависи колико ће та слика бити живописна и представљати уметничко дело. Некада су платна (дела) тако велика да их није могуће урамити јер бришу ту границу и стапају се са животом. Само ретка, генијална дела попут романа „Кад су цветале тикве“ излазе из тог рама и постају део нас.

Маша Алвировић 16

Бојан Јокановић

Бојан Јокановић

Долази између сукоба између њих.

*

Марксизам постаје нарксизам. Нека опијајућа ствар свакако.

*

Зар Данте није био неко митолошко биће?

*

Цезар је ренесансу назвао златним добом.

*

Нек призна ко је мазно Илијаду!

*

Строфа је катета, а сонет је постао соната.

*

Током своје писачке каријере

*

Отац од Данила Киша био је познат.

*

Писао је до своје самрти.

*

То занчи да је он сам створен од Киша, али је дело засновано на њему.

*

Он је човек из чијег лица је исписана књига, где нјчешће можемо слушати како он препричава своја дела.

*

Не, стављати наводнике никако.

*

Да није тај придев властити?

ПРИПРЕМА ЗАВРШНЕ ПРИРЕДБЕ

Одлични млади глумци су у припремама за завршну приредбу. Ове године су себи дали крупан задатак да поставе и глумачки изнесу драму Душка Ковачевића „Балкански шпијун“. Веома су талентовани и надахнути. Делић атмосфере са проба преносимо у причу у сликама.

ТЕСТ ОПШТЕ КУЛТУРЕ БРОЈ 38 – ОДГОВОРИ:

- Кад се у историји се помиње појам Србин? У 12. веку пре нове ере у делу које се зове Риг веди.
- Наведи пуно име и презиме цензора словенских књига у Бечу у првој половини 19. Века? Јернеј Копитар.
- Душанов законик донесен је: б. 1349
- Наведи име и презиме српског филолога који је непосредно пре Вука реформисао ћирилицу? Саво Мркаљ.
- Придев српски Вук је 1814. писао као: сербски
- Шта значи израз ИЋИ КАО ГРЛОМ У ЈАГОДЕ? Неприпремљен започети нешто.
- Шта значи израз СПОЉА ГЛАДАЦ, А ИЗНУТРА ЈАДАЦ? Оно што се види споља је лепо, уредно, а унутра је врло лоше.
- Шта је јарам? Дрвена направа која се ставља воловима на врат кад вуку терет.
- Какав је то езоповски језик? Алегоријски, као у баснама.
- Шта значи пословица ЧОВЕК СЕ ВЕЖЕ ЗА ЈЕЗИК, А ВО ЗА РОГОВЕ? Обећање се мора испоштовати.
- Шта значи реч језикословље? Наука о језику, лингвистика.
- Како звучи онај који је какофоничан? Непријатно.
- Како се обележава калај? Сн (метал сребрнасто беле боје).
- Како се назива реч или израз постао дословним превожњем стране речи или израза (утисак)? Калк.
- Шта је каламар? Лигња.
- Ако се аперитив пије пре јеле, како се зове пиће које се пије после јела? Дижестив.
- Колико боја има на рулету? Четири (бела, зелена, црвена и црна).
- На колико летњих олимпијских игара је учествовала Јасна Шекарић? 7.
- Уочи ког празника почиње радња „Горског вијенца“? Свете тројице.
- У колико категорија се додељује Нобелова награда? У шест (физика, хемија, медицина, мир, економија, књижевност).
- Колико чланова има тим за карлинг, не рачунајући резервне играче? 4.
- Ко је први добитник Нинове награде? Добрица Ћосић.
- Који симбол имају заставе свих скандинавских земаља? Крст.
- Постоји авион који може да транспортује огромне делове за авионе. Због свог необичног облика он се зове: ајкула, корњача, белуга.
- Колико је у просеку тежак мозак одраслог човека: 1500 грама.

- Шта значи реч планета? Луталица.
- Који филм је добитник оскара 2014. године? Дванаест година ропства.
- Кад је у Србији кренуо први воз и куда је саобраћао? 1884. Ишао је у Ниш. (Милан Обреновић ударио темељ железницама).
- На којој линији је саобраћао Оријент експрес? Париз – Истанбул.
- У просторији се налазе два близанца, три тројке, четири четворке. Колико има људи? 9.
- Ко је прва жена која је добила Нобелову награду, прва жена доктор наука у Француској, прва жена професор на Сорбони? Марија Кири. (Добила је са мужем Пјером награду за физику, а 1910. добија награду за хемију за откриће два нова хемијска елемента, радијума и полонијума).
- Где је рођена Марија Кири? У Варшави, 1867.
- Шта означава бела застава? Предају.
- Да ли је истина да су Викинзи први открили Америку? Читавих пет векова пре Колумба. (Леиф Ериксон, нордијски истраживач и морепловац, први је човек који је крочио крајем 10. века на тло Северне Америке).
- Која је једина птица која може да лети унутра? Колибри.
- Која животиња се налази на грбу Аустралије? Кенгур.
- Ко су Абориџини? Домороци које је капетан Џејмс Кук затекао на аустралијском континенту.
- Кад и како су се Битлси опростили од заједничких наступа? 31. јануара 1969. на крову петоспратнице усред Лондона.
- Који меч је отворио Светско првенство у фудбалу, Бразил 2014? Хрватска – Бразил.
- Чег се плаши онај који има еозофобију? Свитања.

КЛИКЕРИ – РЕШЕЊА

- Еверест.
- Исто су тешки. Килограм.
- Сунђер
- Не може да дохвати дугмад вишу од пет.
- Авион се срушио на граници САД и Канаде. Где сахрањују преживеле? Прикажи одговор Не преживљавате сахрањивање!
- Резултат пре било које фудбалске утакмице је увек нула!
- Какве год боје ваша коса била! Запамтите, ви сте возач аутобуса!

ЗА И ПРОТИВ СОКОЛСКИХ НОВИНА

- Укоричена почетна страна, је лепа. И свиђа ми се што су ставили цртеж који подсећа на зиму и уједно на крај полугодишта.
- Мислим да свеукупно новине лепо закључују годину, и каква је била.
- Палета боја ми се свиђа
- Нема довољно бисера, која ме заиста насмеју.
- Наслови рубрика ових новина (која се налазе на горњим цртама страна), ми немају смисла.
- Већина цртежа нису повезани са текстом уз које стоје.
- Нису убацили ниједан мој рад :(

Анђела Вучковић 16

Дамир Омрчен

За лист ученика Гимназије „Руђер Бошковић” Соколске новине ме везују веома лепе успомене. Мислим да је то један веома креативан, квалитетан и леп лист који верно описује разноликост и лепоту ученичког живота у нашој гимназији. Иза корица листа читаоци ће открити како ученици и професори гимназије раде на промоцији правих вредности. Часопис траје више од 18 година и сазрева са генерацијама ученика гимназије који стасавају у вредне људе. Волела сам да радим на креирању часописа па сам и поред много захтевних обавеза у школи успевала сам да део слободног времена посветим раду за наш школски часопис, писала сам са задовољством путописе, интервјуе, извештаје, чланке...

Милена Ђуковић (бивша ученица)

За Соколске новине ме веже више од посла. То је моје место где ја пакујем наш школски живот. Све вести о значајним догађајима и успесима наших ученика, професора, ненаставног сектора које добијем од својих ученика (редакције) смештам у фолдере – рубрике које даље шаљем својим сарадницима на обраду и дизајн. Соколске новине су најбоља реклама за школу јер је у њима сакупљено све оно чиме се бавимо на редовној настави и око ње, све креативне активности које чине наш школски дан забавним. То је наш дневник, путопис, есеј... Похваљујем своју велику редакцију, увек могу да се ослоним на њих. Вест стигне брже него што помислим.

Катарина Урошевић (уредница)

Драги читаоци и читатељке,

Желим да заједно прођемо кроз овај број који је 38. и излази већ равно 19 година. Није ми намера да се бавим статистиком, али желим да истакнем колико је важно ово наше школско гласило. Наше посвећене новинарке и новинари су завили у сваки сегмент школског живота и пренели вам све што смо радили, смишљали, маштали, представили су неке занимљиве радове, истраживања, јавне часове.

Овај број доноси два важна интервјуа – са нашом Јацом која брине о здрављу и са нашом Миленом, бившом ученицом која је сагледала свој школски живот из друге временске и просторне перспективе. Никада нисмо свесни док не прође да је најлепше школско доба. Овај број обилује вашим ликовним и литерарним радовима који су зрели и озбиљни и најављују једну генерацију ученика и ученица који воле да читају. У вези са тим је и стална препорука наше библиотекарке.

Растајемо се од деветнаесте генерације матураната, за које сам посебно сентиментално везана. Видећете, читајући индивидуалне коментаре, колико су посебни и интересантни. Остали смо доследни оном што нас истиче – брига за друге, поштовање различитости, интеркултуралност...

Опробајте се у решавању кликера и проверите како стојите са општом културом, пробајте да забележите сваки бисер на часу, борите се против своје и туђе досаде! Измишљајте имена сопстеним искуствима и сазнањима! Читајте пажљиво и уживајте у ономе што је и ваших руку, промишљања, креативности, размене – дело!

У име редакције,
Катарина Урошевић,
главна и одговорна уредница

Дамир Омрчен

Јан Нестеренко 116

